

Rohatcká obec

26. ročník - číslo 3/2022
Téma: Včelařství v Rohatci

Emma Drobná

Desmod

Nicole Vacula
Autogramiáda

I.V.M.

27.8.2022

ROHATEC II.

vstup do areálu od 16:00

Vstupné: **350Kč**
Děti do 15 let vstup **ZDARMA**
Předprodej: www.smsticket.cz

TOMBOLA

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNER

PARTNEŘI AKCE

PLUS STAVEBNÍ FIRMA

Candy plus

SWIETELSKY

Jih RADIO JIŽNÍ MORAVA

forlit

Mazák KIVOTAS

ELVOREV

SEDOL

DELTA METAL

NOEL

AUTORENOVA

PNEUKOUBEK

Obsah

TÉMA: VČELAŘSTVÍ V ROHATCI	3
• Včelařství v Rohatci	4
• Rozhovor o včelách s Martinem Buchtíkem	4
• Myslivecké okénko	23
OBECNÍ ZPRÁVY	6
• Poděkování	6
• Kompostéry na bio odpad	6
• Otevření zrekonstruovaného Komunitního centra Kolonie	6
• Blahopřání	6
• Matrika	6
• Úřední deska z 21. století	7
• Kalendárium	7
• Nové herní prvky pro děti aneb dětská hřiště	8
HISTORIE	9
• Historie budovy komunitního centra v Kolonii i jejího okolí	9
ŠKOLSTVÍ	10
• Poděkování	10
• Co mohu udělat pro svoji planetu?	10
• Čarodějnické učení	11
• Návštěva předškoláků v první třídě	11
• Nové stromy v parku, všimli jste si?	11
• Hokus – pokus	12
• Dětská fantazie	12
• Umím poskytnout první pomoc?	13
• Dětem úsměv sluší	13
• Fiku, jdeme do školy!	14
• Ze života školy	14
KULTURA	15
• Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora	15
• Rohatečtí zpěváci	16
• Výstava fotografií Josefa Hasíka	16
MUZEUM A GALERIE SVĚTA	17
• Tate Britain a Tate Modern Londýn	17
KUKÁTKEM DO KNIHOVNY	18
• „Píšu, tedy jsem...“	18
• Nové knihy v knihovně červen 2022	18
• Trénink paměti	19
OTEVÍRÁNÍ KOMUNITNÍHO CENTRA KOLONIE	20
FARNÍ OKÉNKO	22
• Zprávičky	22
• První svatě přijímání	22
• Co to znamená ministrovat?	22
• Citát z Bible	22
SPOLKY	23
• Z činnosti Spolku zdravotně postižených občanů	23
• U seniorů	25
• Na návštěvě u hasičů	25
• Jak jsme se stali mistry ČR	26
• Nový traťový rekord stanovil Hřebačka	27
• Skřivánek bronzový v anketě sportovců okresu Hodonín	28
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	29
• Kdo šetří má za tři, kdo šetří víc ...	29
• Kosení na Kerchůvkách	29
• Jubilantovo poděkování	30
SPORT	31
• Stolní tenis – SKST Rohatec	31

Včelařství v Rohatci

Včely jsou pod vlivem přírodních sil, které jsou i pro nás velmi důležité. V dávných dobách byly posvátným zvířetem. Byly divoké a lidé je našli a vzali k sobě domů. Dříve se v některých krajích nesbíral med dříve, než jej farář posvětil. V německých zemích býval osmý srpen medovým dnem. Já jsem jen dohledal, že osmého srpna je Mezinárodní den ženského orgasmu, který vznikl v Brazílii, ale včelařské podobnosti se neuváděly.

Slavný národopisec František Bartoš píše ve svém spise Lid a národ z roku 1891, že se včely pěstují nevelkou měrou v krajině ovocné a lesnaté. A taky že jsou včelaři, co mají po padesáti i po stu „klátech“ (úlech). Včelařství jest od nepaměti domácím zaměstnáním a toho jest důkazem samorostlá terminologie včelařská. Prkénko, jímž se zadělává klát vzadu, jmenuje se „dužka“. „Semen“ jsou vajíčka včel, červ v nich zasedlý nazývá se „červ krúcený“, včela vyléhlá jest „červ bršený“. Trubcům se říká „trúti“, buňce, ze které se „matka“ léhne „hrotica“. Plásty jsou „dělo“, kteréžto včely dělají buď „dužito“, souběžně s dužkou s vrchu dolů (dělo dužité), nebo „krajito“, napříč klátem, konci k dužce (dělo krajité), nebo „kútno“, do roha (dělo kútné). Plásty medem naplněné, vrchem zalité voskem slovou „med bršený“. „Včely sa prášíja“. Roje jsou: „prvák, druhák, troják, čtverák“. Včely bez matky jsou „bezmateřelé“.

V prvním díle národopisného Moravského Slovenska z roku 1923 (tři roky po založení rohateckého včelařského spolku) se uvádí, že včelařství bývalo v minulosti oblíbeno více a nachází se v úpadku. Vzpomíná se J. A. Komenský a jeho vlastní včelstvo, a to, jak učil i lid včelařit. Na různých panstvích bývaly cechy spolu s medařským právem. Platívalo se ze starých včel, chovaných v „brtech“, po 1 a půl krejcaru při městě a po 3 krejcarech v dědinách každoročně „při času vstoupení Páně“. Za ublížení včelám se trestalo na hrdle. Zmiňuje se přání, aby včelař-

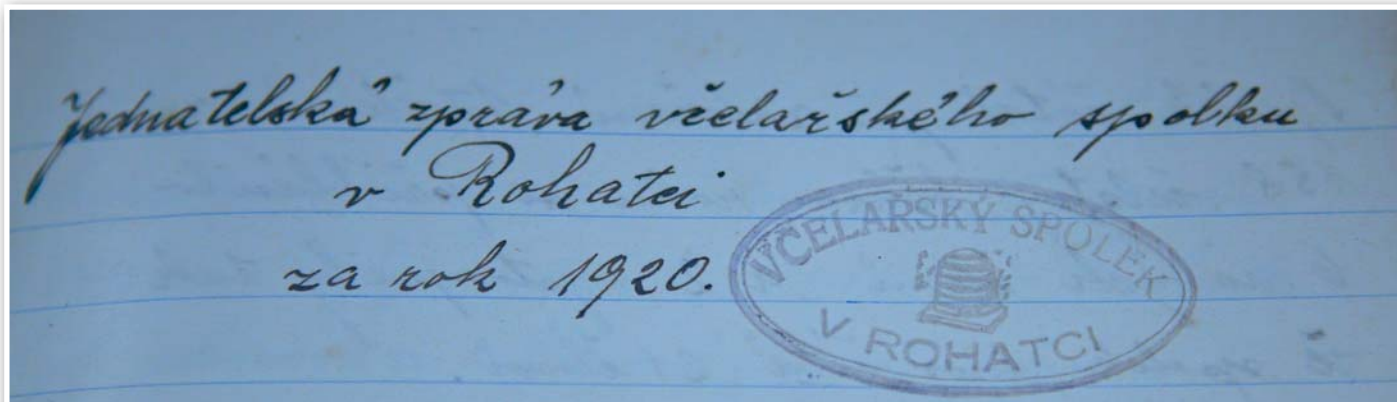
ství vzkvétalo zvláště mezi rolníky, je-likož včelíny měli hlavně kněží, učitelé a lesníci. V uváděném přehledu chovu včel na moravském Slovensku (dřívější označení dnešního Slovácka) si lze v tabulce ověřit počty úlů podle jednotlivých soudních okresů. V hodonínském bylo celkem 937 úlů a ve strážnickém, kam patřil Rohatec, celkem 1 230 úlů. Podle jednotlivých obcí měl Rohatec 182 úlů, Strážnice 170, Sudoměřice 21, Hodonín 116 a Ratíškovice 48. Znamená to, že si naše obec vedla velmi dobře a v našem okrese byla s počtem úlů na prvním místě. Zajímavostí je zmínka o zvycích a pověrách. Jedna konkrétní od Strážnice je ta, že když se najde na cestě hřebík z kola, má jej včelař vzít, ne holou rukou a zastrčit do česna, když se mají včely rojit. Vyšlý roj zůstane tři dny na stromě u včelína a neuletí.

Včely jsou pro nás všechny příkladem toho, jak je důležité se spojit dohromady. Společně pracovat, a hlavně se domluvit mezi sebou navzájem. Když každý udělá dobře svoji práci, dostaví se kýžený výsledek. Může to znít dnes docela idealisticky, ale kde vzít lepší příklady pro život než tam, kde je to za dlouhá léta v praxi osvědčeno. Jedna včelařská zajímavost na závěr. Je znám výrok přisuzovaný Albertu Einsteinovi, že pokud vymřou včely, tak lidstvu zůstanou jen čtyři roky života. Český univerzitní včelař Augustin Uváčik v rámci svého pátrání kontaktoval Vatikán, aby se dozvěděl, jestli je Einsteinův výrok pravdivý. Dostal odpověď, že všechny Einsteinovy spisy jsou v uzavřené schránce přímo pod správou papeže a svatý otec František do budoucna uvažuje o jejich zveřejnění. Tak nezávisle na věci tajné, skryté či veřejné přejme včelám i sami sobě tu pozitivní pospolitost.

Stanislav Zela

Včelařství v Rohatci

Dne 19. ledna 1920 byl založen v Rohatci včelařský spolek, když se sešli pánové v počtu 17 členů a zvolili si sedmičlenný výbor s jedním náhradníkem, dvěma revizory a jedním delegátem. Ano, naši rohatečtí včelaři jsou spolkem se stoletou tradicí. Mají novou klubovnu, 35 členů a starají se zhruba o 450 včelstev. Výroční členskou schůzi mají jednou do roka a spolupracují i s obcí Sodoměřice. Kromě své každodenní včelařské práce pořádají výstavy, dělají před-

nášky a brigády. V čele spolku mají výbor bez funkcí složený z přátel Milana Matěje, Martina Buchtíka, Petra Šuráně, Jiřího Esterky, Pavla Tomana, Ivana Buška, Ondřeje Suchánka a Františka Pergla. Při zrodu následujícího rozhovoru jsem měl tu příležitost se s pány osobně setkat a musím potvrdit, že jsou to všechno pohodáři. Umí tvrdě pracovat, ale se i bavit. Jezdí spolu na výlety na lodi a rozhodně nevypadají, jako by jim uletěly včely.

Rozhovor o včelách s Martinem Buchtíkem

Máme číslo věnované tématu včelařství v Rohatci. Byla slavnostně otevřena nová včelařská klubovna spolu s výstavou a taky nedávno naši včelaři oslavili stoleté výročí. Nemůže být už více podnětů pro včelařský rozhovor s panem Martinem Buchtíkem.

Martine, specializují se včely na konkrétní úkoly nebo nektar s pyllem, vodu či propolis sbírají všechny?

Včela se narodí a vykonává ve včelstvu následující úkony. Kojíčka (krmí mladé včely), stavitelka, pak může být zpracovatelka zásob, strážkyně, uklízečka a svůj životní cyklus zakončuje přinášením nektaru a pylu do úlu. Kdykoliv v průběhu svého života se může vrátit ke kterémukoliv uvedenému úkolu.

Je včelstvo matriarchát, kde místo jedince rozhoduje celé společenství?

Včelstvo je matriarchát, který řídí matka. Je to jediná plodná samička ve včelstvu. Matka vylučuje feromon, kterým ovlivňuje soudržnost včelstva. Staří včelaři říkali včelstvu rodina.

Včely si vytvářejí nějaký azimut a pak dokážou zaměřit přesně to místo, odkud vylétly z úlu? Znamená to, že si na centimetry nebo dokonce milimetry zafixují své domoviště?

Včela díky poloze slunce je schopna při prvním proletu se zorientovat. Azimut zde nehraje tak velkou roli. Při prvním proletu je

schopna si zapamatovat své okolí. Dokonce umí pomocí včelího tance v úlu na pláštvi předat svým kolegyním případnou polohu bohatého snůškového zdroje. Více informací o včelím tanci si můžou čtenáři, které to bude zajímat, dohledat na internetu.

Jestli je medovina nejstarší alkoholický nápoj, kdo jej poprvé ochutnal? Byli to opravdu bájní bohové z hory Olymp?

Pravděpodobně ji ochutnali již první lidé – sběrači. Med jako potravinu měl již v době prehistorické velkou cenu. Lidé se jej pokoušeli uschovat v nejrůznějších nádobách. Pokud není vyzrálý, obsahuje vysoké procento vody. Takový med je lehce zkvasitelný díky divokým kvasinkám, které jsou obsaženy ve vzduchu. Po následném prokvašení (již je to medovina) obsahuje poměrně vysoké procento alkoholu. Lidé to ochutnali a bylo jim dobře.

Jak si nejlépe vychutnat medovinu? Vychladit v lednici nebo ji zahřát a podávat teplou?

Na způsobu podání nezáleží, důležité je si ji dát s přáteli. V této souvislosti mě napadá, abych řekl, jak se včelaři mezi sebou oslovují. Říkají si „příteli“.

Zajímalo by mě odebrání včelího jedu. Je to složité?

Průmyslové odebrání jedu je neetické. Protože pokud včela bodne žihadlo, již ho nedo-

káže vytáhnout z rány a zahyne. Na druhou stranu, když se použije několik včel ze včelstva k tzv. apiterapii, pak to pro včelstvo není žádná újma, jelikož ve včelstvu je až 70 tisíc jedinců v plné sezóně.

Říká se, že včely můžou žít bez lidí, ale lidé bez včel ne. A při vymizení včel za čtyři roky odejdou lidé.

Je to takové dogma, které údajně svého času hlásal Albert Einstein, ale nelze to zatím potvrdit. Ovšem skutečnost je zcela jiná. V momentě, kdy by vyhynula včela medonosná (naše včela), tak uvolněné prostředí nahradí stovky druhů samotářských včel. Ať si čtenáři pro zajímavost najdou názvy některých samotářských včel. Jsou zajímavé a krásné.

Jestli je pravda, že se včelí vosk používal v historii jako tabulka na psaní, tak včely i tímto způsobem zasáhly do lidského vzdělávání a vědění.

Je to velmi pravděpodobné.

V zimě chodí člověk běžně do práce, zatímco medvěd ulehne do brlohu a spí. Stěhovaví ptáci odletí za teplem. Co včely dělají v zimě?

Včela je zvláštní druh. Když teplota klesne pod 10 stupňů tak umírá. V zimě je schopná udržet 25 stupňů uprostřed zimního chumáče, do kterého se stahuje v úlu. To dělá pomocí pohybu křídlových svalů, kterými včela chvěje. Přetváří energii ze strávených cukrů na energii tepelnou. Včelstvo je schop-

né vytvořit v úlu uprostřed chumáče teplotu v zimě až 35 stupňů, i když je venku například jen mínus 15 stupňů.

Praotec Čech na Řípu prohlásil: „To je ona, země zaslíbená, mlékem a strdím oplývající!“ Můžeš prosím našim čtenářům vysvětlit co je to „strdí“? A proč náš praotec viděl mlékárenství, včelařství a neviděl pivovarnictví?

Děkuji za otázku. Samozřejmě je to mytologie, ale strdí jako takové (strd) byl staročeský název pro plástek divokého roje. Je zvláštní, že mnoho staročeských slov se uchovalo do dnešních dob. Například dříve se včelaři nazývali brtníci. A to jen proto, že se včelařilo v brtích, tj. v dutinách stromů. Proto se tak jmenuje i medvěd brtník.

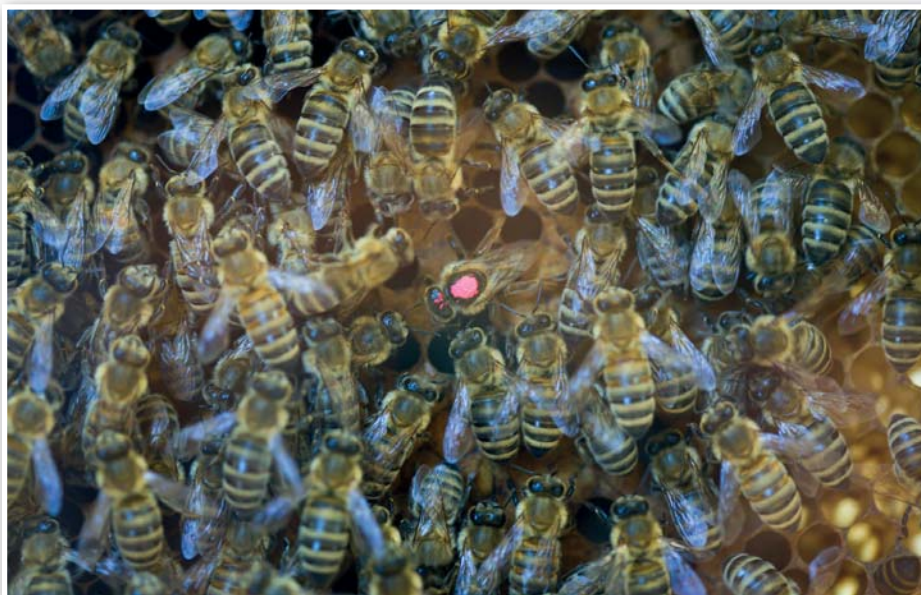
Není včelař vlastně i manažer?

Každý včelař mající včelstvo – matku, má v ní výkonnou ředitelku. V každém včelstvu je zhruba 50 tisíc včel, a to jsou všechno včelařovi zaměstnanci. Nechtě si každý spočítat, kolik těch zaměstnanců celkem je při takových padesáti včelstvech.

Chtěl bych za nás rohatecké včelaře říct, že jsme velmi zavázáni obcím Rohatec a Sudoměřice. Konkrétně panu starostovi Adamcovi a panu starostovi Mikéskovi za podporu, kterou nám dlouhodobě poskytují. Hlavně za naši novou klubovnu, kde jsme při jejím nedávném slavnostním otevření důstojně oslavili 100 let včelařství v Rohatci.

Děkuji Ti za rozhovor.

Stanislav Zela

Obecní zprávy

Poděkování

Téměř 30 let působila paní doktorka Vladimíra Zachovalá jako notářka pověřená jako soudní komisařka pro dědická řízení pro obec Rohatec a její občany. Chtěli bychom za obecní úřad i spoluobčany poděkovat za léta pečlivé mravenčí práce a citlivý přístup, který zejména v dědických řízeních je potřeba. Novým pověřeným notářem jako soudní komisař pro Rohatec je určena paní

notářka Mgr. Romana Baláková, Národní třída 368/35, Hodonín, telefon 518 321 385, email: notar@notarbalakova.cz. Přejeme nové paní komisařce mnoho trpělivosti a sil při řešení často složitých situací, a paní doktorce Zachovalé hodně zdraví, klidu a spokojenosti.

Jara Adamec, starosta

Blahopřání

Mnohaletý člen naší redakční rady pan Vlastimil Hlaváč se dožil krásného kulatého jubilea 90 let. Všichni mu přejeme hodně elánu a zdraví nejen do sta let a těšíme se na další spolupráci.

Redakční rada

Kompostéry na bio odpad

Občané, kteří ještě nemají kompostér na BIO odpad, mohou přijít na obecní úřad, kancelář č. 7, podepsat Smlouvu o výpůjčce a darovací a následně si jej vyzvednout v provozní době na Sběrném místě na Kolonii. K dispozici jsou kompostéry o objemu 1.050 l a 1.400 l, jsou v rozloženém stavu. **Bez podepsané smlouvy nelze kompostér vydat!!!** S sebou si přineste, prosím, občanský průkaz pro prokázání totožnosti.

Petra Navrátilová

Matrika

Narození: 5

Sňatky v matričním obvodu Rohatec:

Petrov: Filip Dvorský & Renata Martinková

Rohatec: Tomáš Antoš & Nikol Nosálová
Tomáš Kurzer & Kateřina Šandorová
Vojtěch Přikryl & Eva Vojtková
Josef Šujan & Jitka Jánošová

Zlatá svatba: Josef & Marta Vlčkovi

Diamantová svatba:

Robert & Jarmila Lábadiovi
Antonín & Jarmila Kovaříkovi

Úmrtí: Marie Růžicková, 93 let
Bronislav Odehnal, 56 let

Silvie Zostalová, matrikářka

Otevření zrekonstruovaného Komunitního centra Kolonie

Byla to dlouhá cesta, na jejímž počátku jsme si přáli, aby nás nic nepřekvapilo. Rekonstrukce objektu, ve kterém je i kulturní dům, trvala bezmála rok. Tornádová doba měla bohužel také velký vliv na dostupnost dřeva, krovů, tesařů, které jsme nakonec také potřebovali. V původním plánu totiž nebyla výměna krovu, který se z půdní části zdál i po 100 letech být bezproblémový, jinak tomu bylo ovšem z druhé strany, když se odstranila stará krytina. Překvapila nás také objevená zazděná místnost ve sklepe,

ve které bohužel nebo naštěstí nebylo vůbec nic. Člověk rád objevuje poklady, ale někdy to může být také nadělení negativní. Celý objekt prošel generální rekonstrukcí, zejména část sálu pro pořádání narozenin a menších kulturních akcí je však v podstatě úplně nová. Konečně se nemusíme stydět za toalety, které byly opravdu hrozné. Máme nové rozvody, podlahy, osvětlení, oponu, zkrátka když přijdete do sálu, určitě jej nepoznáte. Je zde také malá kuchyň, ve které lze jídlo v menším počtu i připravit.

Instalovány byly i klimatizační jednotky. Celá budova je zateplena. Na tuto část stavebních prací se nám podařilo získat dotace. V průběhu stavby bylo mnoho z vás skeptických s názorem, zda by nebylo lepší objekt zbourat a postavit znovu. Ovšem málokdo ví, jak velké jsou sklepní prostory, a že tato budova má snad nejmasivnější zdivo v celém Rohatci. Zastupitelstvo obce se již před několika lety rozhodlo jít cestou generální opravy, protože vycházela finančně opravdu nejlépe. Kapacita sálu pro různě

né oslavy i školení je 80 osob sedících u stolu. Určitě si však vyzkoušíme pořádat zde i nějaké menší divadelní představení. V letošním roce to bereme jako takový zkušební provoz, který nám ještě ukáže, které věci doladit, přikoupit či změnit. V současné době je již okolo budovy opět staveniště, jelikož se nám podařilo získat dotace na dvě velké retenční nádrže, které budou sloužit k zachycení dešťové vody z celé střechy, a tu použijeme na zalévání. Stromů máme i na Kolonii vysazených hodně a počasí je nestálé. V zadní části objektu získali svou klubovnu naši včelaři. Spolek, bez jehož činnosti by život byl velmi složitý, celých 100 let čekal na chvíli, kdy se jeho členové nebudou muset scházet po sklepech a hospodách. Nyní již mohou své schůze a školení provádět v místnosti, která je i tematicky vyzdobena pro včelaře. Zbývající prostory

budeme chtít poskytnout skautům a maminkám z Kolonie, které se snaží pro děti vytvářet činnost, a které s námi dlouhodobě spolupracují například při realizaci prvního dětského hřiště. Věřím, že každého ochotně vezmou mezi sebe a klidně jim v zimě s aktivitami mohou pomáhat i babičky a dědečkové. Kulturní dům na Kolonii je největší investiční akcí za posledních 15 let, celkové náklady se pohybují okolo 24 milionů korun, ale po 150 letech existence si už opravdu pozornost obce žádal. Stála při nás štěstěna, protože kdybychom jen o rok tuto akci odložili, letos už bychom do rekonstrukce tohoto rozsahu museli investovat nejméně 35 milionů korun. Pro obec je důležité mít tuto budovu v novém kabátu i z důvodu budoucích plánů na rekonstrukci hlavního kulturního domu v obci. Jeho kapacitu a zázemí plánujeme v budoucnu

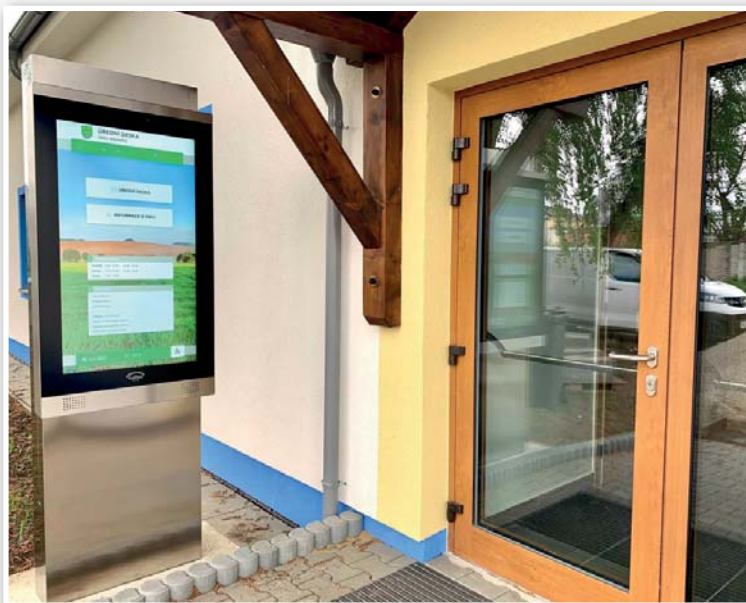
rozšiřovat a nechceme, aby se kulturní život v obci zastavil, jako tomu bylo v dobách covidu. Je na místě také poděkovat mnoha lidem, kteří se na téměř roční rekonstrukci podíleli - projektantce Ing. Piškulové, TDI Ing. Čechovi, Ing. Vytopilovi, stolařům Petrovi Koudelovi a Koženému a mnoha dalším subdodavatelům, kteří se snažili v této velmi nelehké době splnit naše časové a cenové představy. Velké poděkování patří také místostarostům Radkovi a Aničce, obecnímu úřadu, radním a zastupitelům za vstřícnost při řešení vzniklých problémů, které s sebou rekonstrukce každé tak letité stavby nese. Generálním dodavatelem byla firma PS-MSI ze Zlína. Přeji celému Komunitnímu centru Kolonie, aby dobře sloužilo lidem, aby měli radost se zde potkávat, ať už to bude jakákoliv příležitost.

Za celou radnici Jara Adamec, starosta

Úřední deska z 21. století

S rekonstrukcí kulturního domu jsme se rozhodli také zlepšit kvalitu naší úřední desky na Kolonii. Je tak prvním místem, kde máme instalovanou elektronickou úřední desku. Můžete na ní nalézt jakékoliv informace, jelikož je napojena přímo na naše webové stránky. Tato úřední deska umí informace také číst a je uzpůsobena i pro vozíčkáře. V dnešní době musíme zveřejňovat tolik (často zbytečných) informací, že nám mnohdy nestačí ani dvě obrovské nástěnky. Doba kráčí dopředu, a tak i obec musí reagovat na digitalizaci a elektronizaci mnoha služeb. V případě pozitivních zkušeností a ohlasů se budeme snažit elektronickou úřední desku instalovat také v dalších částech obce. Nejedná se však o levnou záležitost. V poslední době je mnoho nejen obecních objektů a předmětů pod nájezdy vandalů, snad tedy v tomto případě vydrží co nejdéle bez úhony. Ovšem kdybychom se báli, nemohli bychom dělat nic. A naše obec si zaslouží stále se rozvíjet a zlepšovat pro své občany prostředí, ve kterém žijí.

Jara Adamec, starosta

Kalendářium

1. 7.	Zahájení prázdnin v přístavu na Přívoze
16. 7.	Letní noc – Slavoj
17. - 20. 7.	Kinematograf bratří Čadíků – promítání pod hvězdami
12. 8.	Předhodová zábava u cimbalu
13. 8.	Hodový turnaj v malé kopané
13. 8.	Výstava Energetických obrazů - muzeum
21. 8.	Bartolomějské hody
26. 8.	Hodková zábava
27. 8.	Koncert
10. 9.	Za Rohatcem za dědinu

Nové herní prvky pro děti aneb dětská hřiště

Prázdniny se blíží a jako každý rok jsme připravili doplnění nebo úpravu dětských hřišť. Možná to ani maminky nevědí, ale v naší obci máme celkem pět dětských hřišť, každé je trochu jiné s herními prvky pro různé věkové kategorie. Není naším cílem mít všechno všude, pak někteří z dědiny ani netuší, že máme Soboňky, a někteří po letech objevují moderní venkovní pingpongový stůl na dětském hřišti v ulici Strážnická na Kopci... Snažíme se o to ve škole, ale děti by měly svoji obec znát, vědět o ní něco, mít znalost o ulicích. Hřiště na Soboňkách dostane ještě letos stínící prvek. Na Kolonii jsme dokončili doplnění hracím prvkem zejména pro školní děti první rohateckou lanovkou (terén budeme ještě modelovat, až jej řídící děti trochu udusají). Hřiště na Kopci má nové prvky pro nejmenší i pro starší, odpočinkové místo na Fléčku má vysazené nové stromy (bude trochu déle trvat, než nám dají stín), do prostoru před mateřskou školou byla instalována velká moderní pirátská loď. Tento prostor, kde je i kolotoč, pyramida a lavičky, by měl být přístupný školkovým dětem každý den až do večera. Hřiště u základní školy by mělo projít obnovou v příštím roce. Přece jenom je nejvíce využíváno dětmi i ze školy, ale bohužel je také pomalováváno, ničeno a devastováno, často i za přihlížení dospělých. Samozřejmě zejména pro starší děti je také možnost vyžití na workoutovém hřišti a U rampě v areálu Cihelny. I když někteří reptají, že tam není pro jeho ratolest vhodný prvek, opravdu je potřeba poznávat obec a nemyslet si, že na tom nejbližším hřišti najdu vše. S místní znalostí vám můžeme říci, že tolik dětských hřišť najdete asi v málokteré vesnici, protože kdo si hraje - neměl by zlobit....

Jara Adamec, starosta

Historie

Historie budovy komunitního centra v Kolonii i jejího okolí

Ve středu 25. května byla předána do užívání rekonstruovaná historická budova nazvaná Komunitní centrum Kolonie. Historická proto, že je nejstarší dochovanou veřejnou budovou v Rohatci. Patří k prvním domům kolem cukrovaru, budovaném v druhé polovině devatenáctého století v místech tehdy nazývaných a na mapách označených Rohatecer Mlegn. Základ již zde byl, budovatelé, vídeňští židé a bankéři Karel a Rudolf Auspitzovi, vlastnili v blízkosti řeky Moravy panský velkostatek a mlýn. Místem také procházela nově vybudovaná železnice Severní dráha císaře Ferdinanda (Břeclav–Přerov) a bylo zde vše, co cukrovarnické podnikání potřebovalo. Budovatelé cukrovaru byli lidé bohatí a stavěli cukrovar na danou dobu moderní. Potřebovali rovněž odborné pracovníky, které získávali v tehdejším Rakousku-Uhersku a Německu. Většinou lidi mladé, zakládající rodiny, proto jim kolem postavili nejen bytový fond, kolonii domků, ale i občanské vybavení. Podle toho se začala celá část později pojmenovávat Kolonie.

Vstup do areálu cukrovaru byl krátkou spojkou cesty vedoucí od hlavní silnice směrem k tehdejší Severní dráze, kde byl přejezd a odtud pokračovala jen lesní cesta s hlubokými kolejiemi v písčném terénu do Ratiškovíc. Krátkou spojovací cestu do cukrovaru zakončoval hlavní vstup a vrátnice. Po levé straně pak bylo místo pro potřebnou budovu školy, mateřské školy a poštovního a telegrafního úřadu. Na tehdejší dobu to byla budova moderní, napojená na kanalizaci cukrovaru, zásobovaná donáškovou vodou ze studny před budovou. Měla dva samostatné vstupy. V první polovině se nacházel poštovní a telegrafní úřad a německá mateřská škola, v druhé německá škola. Celá budova nebyla podsklepena, hospodářská část, uhlerna a prádelna se nacházely na dvorku za severní částí. Jednoduché elektrické osvětlení bylo napojeno na soukromou elektrárnu cukrovaru.

Do školy chodily děti cukrovarníků, Němců i Čechů a učily se v němčině. Po roce 1920 se vše změnilo. Ruší se mateřská

škola a škola se stává českou. Odešel německý řídící učitel Tannert a dále již nepůsobil ve školství. Do roku 1928 zde učil český učitel Jan Šmehlík z Rohatce. Po roce 1920 také dochází k rekonstrukcím a prostory bývalé mateřské školy jsou přebudovány na byt pro učitele. Poštovní a telegrafní úřad dostává samostatný vstup s bytem pro poštmistra. V roce 1929 zakoupila celou dlouhou budovu obec a od tohoto roku se stala škola dvoutřídní expoziturou obecné školy Rohatec. Mezi léty 1939 – 1945 užívá učitelský byt zřízenec poštovního úřadu. V tuto dobu se stává škola jednotřídní se čtyřmi postupnými ročníky pro nedostatek dětí a jedna třída je nouzově přebudována dočasné na byt učitele. Po roce 1945 děti přibývá a škola se stává znovu dvoutřídní a v roce 1949 školou samostatnou s názvem Národní škola u továrny. Školou německou nebyla ani v době německé okupace v letech 1939–1945, jak uvádí článek obecních novin č.4/16 a foto, nápis „Volkschule“. Fotografie pochází asi z roku 1943, kdy bylo německými okupačními úřady nařízeno

umístit na veřejné budovy mimo české i německé názvy.

Poštovní úřad byl v roce 1967 z Kolonie přemístěn do rekonstruované budovy v Rohatci. Celá budova včetně školy je v roce 1972 rekonstruována. V bývalých prostorách pošty a učitelského bytu vzniká sál pro kulturní akce s jevištěm. Budova je podsklepena, v dvorní části přistavěna hospodářská část a pro celou budovu zřízeno ústřední topení a vodovod. Hlavní vstup do kulturního zařízení je přemístěn na severní stranu. V roce 1975 dochází dle nařízení Okresního národního výboru k zrušení školy a učebny včetně přístavby zůstávají několik let volné. V užívání zůstával jen sál kulturního zařízení s jevištěm.

Zajímavou historii má okolí popisované budovy. Je to alej stromů původně lemujících příjezd k cukrovaru, později čokoládovně Küfferle. Stromořadí, lípy a kaštiny, vysázeli budovatelé cukrovaru asi kolem roku 1860. Převážná většina dožívá dodnes. Mezi nimi je zajímavá lípa, poslední u bývalého a v současnosti zazděného vstupu do továrny. Je mohutně vzrostlá, její obvod je 3 m 60 cm. Koruna dosahuje výšky 20 m. Zajímavá je tím, že pod stromem lidé nacházeli mrtvé včely. Domnívali se, že květ lípy je jedovatý. Ve skutečnosti je strom lípa druh stříbrná (stříbrolistá). Pod stromy tohoto druhu je nacházen mrtvý hmyz, hlavně včely a čmeláci. Toto v minulosti vedlo k do-

mněnce o jeho jedovatosti. Důvod je však vyhladovění pro nedostatek nektaru. Lípa kvete pozdně a nektar je již vyčerpán. Je málo zdrojů pozdně kvetoucích medonosných dřevin. Lípy tohoto druhu se již vysazují jako okrasné.

Druhým zajímavým stromem je vzrostlý smrk druhu douglaska před bývalou školou. Dovezen byl z radějovských lesů p. Františkem Bačíkem a Josefem Bízou a zasazen spolu se stejným druhem v Rohatci u kostela 10. dubna 1948 jako vánoční stromy republiky. Zatímco smrk u kostela již dožil, zůstal jen krátký kmen, který je využit pro květinovou výzdobu, smrk v Kolonii dosahuje již značné výšky.

Zdeněk Bíza

Školství

Poděkování

Velké poděkování všem paním učitelkám a družinářkám za krásně nacvičenou besídku dětí naší základní školy ke Svátku matek uskutečněnou 11. května 2022 v rohateckém kulturním domě. Uznání patří všem dětem, které po jednotlivých třídách předváděly vtipné scénky, recitace, zpěv a tance a svým uměním potěšily své rodiče, babičky a dědečky, kteří s nimi strávili příjemné odpoledne.

Ještě jsme pak byli na dni otevřených dveří základní školy, který se konal 26. května. Prohlédli jsme si krásně vyzdobené třídy, provázely nás a věnovaly se nám příjemné paní učitelky. Za přípravu tohoto dne si určitě zaslouží také pochvalu, jen nás oba mrzelo, že byla na této akci tak malá účast veřejnosti.

Za všechny děkují manželé Chuří, Matyldini a Edíkovi prarodiče.

Co mohu udělat pro svoji planetu?

V duchu tohoto motta se nesl den tematického vyučování u druháčků při příležitosti oslavy Dne Země. Po krátkém videu úchvatných přírodních krás doprovázených písní „Chválím tě, Země má“ jsme si s dětmi povídali o tom, co víme o Zemi a co potřebujeme pro život. Rozhodovali jsme, jaké lidské jednání Zemi prospívá a jaké jí naopak škodí. Pokoušeli jsme se vymyslet, co je v našich silách změnit a jak se chovat k přírodě šetrně. V druhém bloku jsme se zaměřili na třídění odpadků. Zopakovali jsme si, co patří do které popelnice. Dozvěděli jsme se také, jak dlouho trvá různým materiálům, než se v přírodě rozloží. Po svačince jsme se přesunuli do parku na naučnou stezku. Děti ve skupinách poznávaly jarní kytky, ptáky, odpovídaly na všelijaké otázky o Zemi, recyklaci odpadků a šetrném ekologickém chování. Kdo byl hotov, sbíral do kyblíku co nejvíce různých přírodnin. Pobyť venku jsme ukončili aktivitou „Poznej svůj strom.“ Byl to skvělý den!

Zuzana Hřivnová, učitelka ZŠ

Čarodějnické učení

Den před Filipojakubskou nocí jsme si ve 2. třídě zahráli na čarodějky a kouzelníky. Děti mohly přijít do školy v soutěžním klobouku a vyzkoušet si něco málo z čarodějnického učení. Vytvořili jsme spolu myšlenkovou mapu na téma „Čarodějnice“ a luštili jsme zapeklitou křížovku. Počítali jsme přísady na kouzelný lektvar a rozdělovali je do dvou kotlíků. Nezapomněli jsme hlasovat pro nejoriginálnější klobouk – a že se letos povedly! V tělocvičně jsme si zahráli čarodějskou honičku a hru „Obr, čarodějnice a trpaslík.“ Na závěr jsme si v parku užili aktivitu „Hon na čarodějnice“, ve které jsme prostřednictvím čtení s porozuměním hádali identitu deseti sympatických čarodějek. Den rychle uběhl a nastal čas odletu... tak vzhůru na košťata:-)!

Zuzana Hřivnová, učitelka ZŠ

Návštěva předškoláků v první třídě

Jako každý rok, tak i letos přišli prvňáčci navštívit předškoláky ze školky. Jedná se již o tradici, kdy se budoucí žáci prvního ročníku základní školy přijdou seznámit s prostředím školy. Pro většinu dětí bylo setkání se svými bývalými spolužáky ze školky milé a přátelské. Prioritní je dětem ukázat, že škola umí být i zábavná. Obzvláště na prvním stupni je nezbytné, aby byla zábavná forma výuky dětem přiblížena formou pohádek, her, skupinových prací, projekto-

vých dní, a především hezkými vztahy mezi dětmi. Předškoláci se posadili do lavic, mohli se začlenit do výuky, odpovídat na dotazy, jít k tabuli a vyzkoušet si pracovat s „kouzelným“ perem na tabuli. Prvňáčci dostali krásné záložky na čtení jako dárek za přivítání. Budoucím prvňáčkům přeje mnoho úspěchů a nezapomenutelných okamžiků v budoucím školním roce, bude se na ně všichni moc těšit.

Zdeňka Tománková, učitelka ZŠ

Nové stromy v parku, všimli jste si?

V předchozích dnech nám v parku kolem školy přibýly na dvě desítky stromů. Výsadba byla v režii pracovníků obecního úřadu, ale ruku k dílu jsme přiložili i my, žáci 5. ročníků. Vzali jsme si na pomoc lopaty, rýče, hrábě a zasadit tři stromy jsme zvládli levou zadní. Každý nově vysazený strom má mít kolem kmene zálivkovou mísu, která zadrží nalévanou vodu. Tento postup naučte zahradníka z domácích řad a uvidíte, jak se vám strom odvděčí.

Za 5. A Barbora Březovičová, učitelka ZŠ

Dětská fantazie

Pověst o Rohatci - Duchové v kostele

Říká se, že kdysi dávno Rohatec navštívili tři cestovatelé, kteří navštívili hospodu, v níž chtěli jednu noc spát. Byli celkem bohatí, a proto jim hospodář dal do jídla, které si objednali, prášky na spaní. Když jídlo snědli, byli unavení a šli si lehnout do svých pokojů. Za pár hodin přišel hospodář prohledat jejich oblečení do pokoje, protože si chtěl vzít jejich peníze. Když peníze našel, vzal si je a schoval. Jakmile se ráno cestovatelé probudili, měli hlad a šli se najíst. Hospodář chtěl po nich samozřejmě peníze. Když cestovatelé řekli, že svoje peníze nemůžou najít, hospodář je vyhodil z hospody a řekl, aby se nevraceli, dokud nebudou peníze mít. Cestovatelé odešli a hospodář je už nikdy neviděl. Už nikdo je v Rohatci neviděl. O několik let později se hospoda zbourala, protože

hospodář zemřel. O několik dalších let později se tu postavil kostel. Přesně na stejném místě, kde kdysi byla hospoda. Dva roky bylo vše v pořádku, ale potom se tu začaly dít divné věci. Okna se otevírala sama od sebe a v noci lidé, kteří šli okolo, slyšeli hlasy. Starosta se rozhodl zavolat někoho, kdo vidí nebo mluví s duchy. Když ti lidé přijeli, viděli tři kluky. Zeptali se, proč neodejdou z kostela a jestli jim můžou nějak pomoci. Duchové odpověděli, že tu kdysi dávno stála hospoda, v níž je hospodář okradl. Potom jim také řekli, že si mysleli, že jsou pořád živí. Omluvili se lidem, které vyděsili, a zmizeli. Od té doby se v kostele už nic divného neděje. A nikdo o nich už neslyšel.

Sylva Nováková, 6. třída

O duchovi v kostele

V jedné vesnici jménem Rohatec se nacházel kostel, který vybudovali předci. Na tu dobu byl krásný a každý občan ve vesnici si ho pochvaloval. Ale o kostele se tradovaly i pověsti o paní, která chodila vždy do kostela o půlnoci. Lidé ji často popisují jako ducha se žlutými očima v černém plášti, který prochází zdmi. Hodně odvážných lidí se snažilo zjistit, co je vlastně zač. Ale vždycky, když zahadnou paní uviděli, najednou se probudili ráno před kostelem a pamatovali si

jenom to, že viděli černý plášť. Všichni se ducha báli. A proto prosili místního starostu, aby s tím něco udělal. Byla vyhlášena i soutěž, kdo toho ducha vyžene. Ale stejně se nenašel nikdo, kdo by to zvládl. Jednou se objevil zvláštní muž, který říkal, že když mu dobře zaplatí, tak ducha vyžene z kostela. Obyvatelé mu dali šanci a řekli, že mu zaplatí. Muž věděl, že je duch chytrý, ale on byl chytřejší. Navečer se šel schovat do kostela a čekal na příchod ducha. Když viděl, že duch při-

chází, tak potichu sledoval, co duch celý večer v kostele dělá. Zjistil, že duch často sedí pod nejmenším zvonem v kostele a že brzy ráno mizí. Druhý den vymyslel plán. Navečer šel znovu do kostela, vylezl ke zvonům, počkal si, až duch půjde kolem a nejmenší zvon na ducha shodil. Od té doby, co na ducha spadl zvon, ho už nikdo nikdy neviděl. A o kostele se už jen vypráví, že někteří lidé tam slyší duchův pláč.

Matyáš Poděšť, 6. třída

Hokus - pokus

Takto byl nazvaný 26. května projektový den na naší základní škole, který měl vést k tomu, že se žáci opět jednou mohli dovědět spoustu nového prakticky, a nejen z učebnice nebo prostřednictvím slov svých učitelů.

Žáci prvního stupně měli různorodé hokusy pokusy. Jejich jednotlivá stanoviště se proměnila na chvíli na tajemná území, téměř vědecká pracoviště, na nichž si vyzkoušeli například bublající lektvar, zjistili, že za určitých okolností mohou i papírové květy plavat na vodě, že provázek může zpívat. Poznali, že pomeranč ve vodní lázni plave díky vzduchu ve slupce, své čichové buňky využili k rozpoznání vůní koření, čokolády či mýdla a mnoho dalšího, v mnoha směrech zajímavého.

Pro starší žáky byly nachystány složitější úkoly, a to od výroby voskových svíček přes mikroskopování, poznání života včel, manuální práci se dřevem ve školních dílnách až po vaření, pečení a stavění robotů, které si ve výsledku naprogramovali a velmi je pohyblivé se roboti překvapili.

Není jednoduché takový projektový den připravit a následně zrealizovat. O to větší odměnou je pak překvapení a jiskra v očích dětí, které nadšeně zkoumají, tvoří a s překvapením sledují, jak běžné maličkosti, které je každým dnem provázejí, mohou také fungovat.

Miroslava Veselská, učitelka ZŠ

Umím poskytnout první pomoc?

Na tuto otázku si odpovídali sami žáci během aktivit, které si vyzkoušeli v rámci cvičení CO a PO ve středu před Velikonocemi. Na odbornou pomoc jsme si do 5. třídy přizvali zdravotní sestru Terezu Běhal Švanygovou, která nám pomáhala při rozhodnutích, jak se zachovat v nejrůznějších situacích, kdy může dojít ke zranění.

Přemýšleli jsme, co dělat v případě zlomenin, pádů z kola, krvácení z nosu, otřesu mozku nebo autonehody.

Dalším pomocníkem byla figurína Franta, na které jsme si zkoušeli masáž srdce, dív nám ruce neupadly! Není to opravdu nic jednoduchého.

Barbora Březovičová, učitelka ZŠ

Dětem úsměv sluší

Neúprosně se blíží prázdniny a krátí se školní rok. Teplé počasí nás vybízí k venkovním aktivitám, které mají v oblibě nejen dospělí, ale především školáci všech věkových kategorií. Tedy i naše dětičky z mateřské školy. S výlety se vždy na konci roku roztrhne pytel. Na výlety z dětských let vzpomínáme všichni rádi. Každý má jistě nějakou vzpomínku, kterou si nese v srdci, co vás dokáže i po letech zahrát. I já jako malá holčička jsem tento čas teplých slunečných dnů milovala. Příroda nám servíruje krásné dny a je jen na nás, jak s nimi naložíme. I to byl jeden z důvodů, proč se mateřská škola vydala za dobrodružstvím do prostředí valtického lesa – lanového parku Hájenka.

Zde si děti měly možnost vyzkoušet role záchranářů z oblíbené pohádky „Tlapková patrola“. Tematické hry a soutěže se všem velice líbily, jelikož řešily potíže oblíbených hrdinů. Děti záchranu rozhodně nepodceňovaly a u každého připraveného úkolu se snažily pohádkovým pejskům patřičně pomoci. Za splnění soutěží byla velkou odměnou mini disco show, kterou zpestřili svou přítomností maskoti – Mimoň, Hello Kitty, Kačer Donald a policista Chase. V rámci výletu bylo také v plánu zdolat lezeckou trasu pro nejmenší. Tuto trasu tvoří překážky zavěšené ve výšce 1,5 m, se kterými si děti nejen hravě poradily, ale také si užily spoustu zábavy se svými kamarády, rozvíjely hrubou motoriku, stabilitu a koordinaci těla.

Vhodný přístup, motivace, krásná příroda a pohyb je zaručený recept pohodového výletu plného krásných zážitků. Všechny děti odjízďely s úsměvem, a to je ta největší odměna.

Kolektiv učitelek mateřské školy

Fíku, jdeme do školy!

S blížícím se koncem školního roku se ve škole začínáme těšit na budoucí prvňáčky. Po dvouleté covidové odlmce mohl letos zápis opět proběhnout prezenční formou. Předškoláci se v doprovodu rodičů a paní učitelky z 1. stupně na chvíli ocitli v pohádkovém světě Maxipsa Fíka. Usedli spolu do školní lavice a řešili úkoly, které by měl budoucí školák znát. Poznávali barvy aktovek, vytleskávali slova podle obrázků a poznávali, na kterou hlásku slova začínají a končí. Poskládali Fíkovi puz-

zle a hledali shodné a odlišné obrázky. Ověřili si také své počtářské dovednosti a vyzkoušeli psát do Maxipsovy písanky. Podle obrázků nám povyprávěli pohádku O Budulínkovi a statečně přednesli básničku nebo písničku. Za svoji snahu dostali nejen sladkou odměnu.

Všechny děti byly báječně připravené, hezky spolupracovaly a doufáme, že si zápis i užily. Prvního září vyšlápnu do školy s aktovkou naostro. Hodně štěstí!

Kolektiv učitelů ZŠ

Ze života školy

Ve školní družině jsme ani letos nezapomněli na naše maminky a k jejich květnovému svátku jsme si pro ně připravili malý dárek. Po dlouhé pandemické přestávce jsme společně tento krásný svátek oslavili 19. května vystoupením žáků 1. stupně. Kulturní dům se během chvíle zaplnil a všechny maminky, babičky i ostatní hosté měli možnost zhlédnout krásný kulturní program, který pod vedením svých učitelek, vychovatelek a asi-

stentek nacvičili naši žáci. Pod vedením paní učitelky Zuzany Hřivnové vystoupila 2. třída s tanečkem v country stylu na píseň „Báječná ženská“. Následovalo vystoupení 1. třídy na téma „Povolání“, které s dětmi nacvičila paní učitelka Zdeňka Tománková společně s asistentkou Lucií Sovovou. Vystoupil i pěvecký kroužek pod vedením paní učitelky Jany Najgebaurové, který zazpíval několik jarních písní. Děti 3. ročníku si užily vystoupení v muzikálu Červená

Karkulka od Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře pod vedením paní učitelky Petry Heringové a asistentky Moniky Hotárkové. Dále vystoupili žáci 4. třídy s písní „Kolik je na světě“ pod vedením paní učitelky Radky Vašítkové a zaznělo pásmo básní pod vedením paní zástupkyně Milany Ševčíkové. Na jevišti se objevil i „Šílený autobus“, kde vystoupila 5. třída pod vedením paní učitelky Barbory Březovičové. Následoval balet žákyň 2. a 4. třídy. Vlastní taneční vystoupení představilo 1. a 2. oddělení školní družiny. První oddělení vystoupilo s tanečkem „Děti ráje“ pod vedením paní vychovatelky Kamily Gajdarusové a druhé oddělení vystoupilo s tanečkem „Non stop a Poupata“ pod vedením paní vychovatelky Nicole Smejkalové. Program byl ukončen společnou písní skupiny Holky - Pro mámu, kterou všechny děti věnovaly od srdce maminkám. Vlastnoručně vyrobený dárek udělá tu největší radost a po skončení závěrečné písně předaly děti své vyrobené dárečky maminkám. Srdečně děkujeme všem zúčastněným a budeme se těšit na další společné akce.

Kamila Gajdarusová, vychovatelka ŠD

Kultura

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Pražský orloj si v poslední době získal větší pozornost i mimo zahraniční turisty stojící na staroměstské dlažbě pár minut před celou hodinou. Vedou se debaty o tom, nakolik se může kopista a restaurátor odchýlit od originálu? Existuje buď kopie, nebo autorské dílo. Po čtyřech letech se přišlo na to, že restaurátor Stanislav Jirčík, pracující na kalendáriu, se svou prací odchýlil od Mánesa. Upravil si postavy na orloji a zřejmě si udělal legraci, která mu dlouho procházela. Nevytvořil technologickou kopii, jak tvrdí. Mánesovský originál je bezpečně uložen v depozitu a ten nemohl poničit. Zřejmě se však zapíše pro úzký kruh lidí zájemajících se o umění jako autor směšné a nepovedené práce v kratičké historce. Ten, který veden egem prosazoval „svoji autorskou“ práci, která ale má velmi špatnou kvalitu. Byl mu navržen Klubem za starou Prahu trest, aby veřejně seděl pod orlojem a stokrát napsal: „Neumím malovat jako Josef Mánes!“

Obraz Bohumila Kubišty s názvem Staropražský motiv z roku 1911 se v Praze prodal za 123,6 milionu korun. Česká moderna opět vytvořila tuzemský aukční rekord. Dosud nejdražší byl Kupka s Divertimentem za 90,24 milionu. Jestli to koupil ryzí milovník Kubišty nebo jen byl dražitel veden investičním pudem, nevíme. Říká se a zní to jako klišé, že kapitalismus nepřeje umění. Tvrdí hlavně současní umělci, a to již od devadesátých let. Já se ale ptám, přál umění socialismus? Nebo prvobytně pospolná společnost?

V Bělorusku zakázali prodávat román G. Orwella 1984. Byl zakázán v Sovětském Svazu, ale stejně tak i v Československu, byť si mnozí už nevzpomínají. Totalitní společnost v něm zobrazená je plná státního teroru a sledování. I když je dílo 77 let staré, je stále aktuální. Heslo v něm obsažené „válka je mír“ je při pohledu na dnešní Rusko více než trefné v souvislosti s „mírovou operací“.

V New Yorku vydražili Andyho Warhola za 4,5 miliardy korun. Jak by se asi tvářili chudí předci tohoto pop artového umělce, kteří ze slovenské vesničky Miková u Medzilaborců utíkali do Ameriky za prací, aby měli z čeho uživit rodinu. Milovníci rockové hudby si Andyho spojují se slavnými The Velvet Underground, jejichž frontman Lou Reed byl přítelem Václava Havla, což mně i kamarádovi svého času v roce 1990 pomohlo v Amsterdamu při stopování. Zlatá doba. Dnes by přátelství Miloše Zemana s Putinem v Rusku nepomohlo ani při zkrácení doby ve vězení. Warhol byl i přítel malíře Basquiata (bude mít ve Vídni na podzim v Albertině velkou výstavu) a objevuje se ve filmu o něm. Zajímavostí je, že tam Warhola hraje David Bowie.

Fotografie s názvem Ingresovy housle od surrealistického fotografa Mana Raye se v New Yorku prodala za necelých 300 milionů korun a stala se tak nejdražší fotografií v dějinách. Man Ray vedle focení vytvářel i koláže a natočil i nějaké filmy. Prodaný snímek je velmi známý a bylo vytvořeno více jeho kopií od samotného autora, ale pouze ten vydražený byl jím osobně signován. Je to slavný symbol světového surrealismu.

Do Louvre, o kterém jsme psali v minulém čísle, v převleku za starou ženu na invalidním vozíku pronikl jeden muž. Před obrazem poté z vozíku vstal, odhodil kostým a na jedno z nejslavnějších děl světa hodil dort. Neví se jaký druh, ale zřejmě tam bylo dost šlehačky. Do příchodu ochranky kolem sebe rozhazoval růže. Měl to být protest proti ničení planety, ale zřejmě si chlapík chtěl udělat sledovanost na sociálních sítích. Nyní bude mít možnost zkontrolovat, jaké druhy dortů podávají v kriminále ve městě nad Seinou.

Na každou novou knihu se má spotřebovat kromě stromu i 300 litrů vody. Nevím, kolik se jí spotřebuje při výrobě elektronické čtečky knih, ale ta moje má několik mobi či pdf nových přírůstků. Jedním z nich je titul od Tomáše Kulky Umění a kýč. Je to rozpracovaná verze jeho habilitační práce z Hebrejské univerzity v Jeruzalémě. Rozebírá tam domněnku, že všichni dnes víme, co je to kýč a zároveň jí i oponuje. Když nějaký pojem běžně denně používáme, neznamená to vždy jeho pochopení. Věci, které kontrastují s kvalitním uměním, nemusejí být zákonitě kýčem a naopak. Zajímavá je historie kýče a snaha o jeho zařazení v dějinném rámci.

Ve vídeňské Albertina Modern vystavuje čínský výtvarník a aktivista Aj Wei – wej. Syn básníka, který si sám prošel čínským vězením, které na výstavě svérázným způsobem ukazuje. Do velkých dřevěných krabic umístil zmenšeniny své cely a výsledkových místností. Vy nahlížíte malým okýnkem seshora na perspektivu čínského komunistického žaláře. Sousoší z jízdních kol, velký obraz Mao Ce-tunga, stočený spirálovitý had utvořený z kožených pánských polobotek či replika starověké řecké keramické vázy s nápisy coca-cola. To jsou některé z vystavených exponátů. Lze vidět i fotografie autora. Sám mám již delší dobu soukromý problém s tímto umělcem díky jeho výroku, že si své jméno buduje jako marketingovou značku.

Stanislav Zela

Rohatečtí zpěváčci

První květnový den se v Kulturním domě v Hodoníně konal 38. ročník soutěže mladých zpěváků lidových písní Věneček z rozmarýny Fanoše Mikuleckého. Celé odpoledne se na pódiu představovaly děti a mládež, rozdělené podle věku do sedmi kategorií.

Všechny byly oblečené do krásných nažehlených krojů podle místa původu.

Projev hlavně těch nejmenších byl tak milý, že nás přítomné velmi dojímal. Zástupci Rohatce byli v nejmladší kategorii 1. až 2. třída dva zpěváčci, a to Anetka Hnilicová a malý šohaj Eda Březovič. Anetka zazpívala písničku Ztratila sem fěrtůšek a Edík zaverboval Teče voda z javora. Moc se jim to podařilo. Doprovázela je dětská CM Duběnka.

Bylo velmi milé vidět po čase v této sou-

těži naše děti v krásných rohateckých krojích. Velký dík patří všem, kdo je připravili po pěvecké stránce, ale i velký dík za přípravu jejich krojů. Udělaly nám všem přítomným Rohatčanům velikou radost a obdržely i ceny poroty. Doufáme, že budou i nadále pokračovat ve zpívání a jistě se někdy dočkáme, že budou v Rohatci i stárkovat.

Marie Hovězáková

Výstava fotografií Josefa Hasíka

První květnovou sobotu proběhlo v místním muzeu zahájení výstavy fotografií pana Josefa Hasíka.

Vernisáže se zúčastnil hojný počet návštěvníků. Úvod nám zpestřila krásnou básničkou Sofie Teturová a hrou na kytaru a zpěvem Magda Strnadová. Děvčatům moc děkuji.

Pan Hasík pochází z Rohatce a fotografování se věnuje již od svých patnácti let. A jak sám říká, prostě si koupil svůj první

fotoaparát a začal fotografovat. Z počáteční zvědavosti se postupem času vyvinul celoživotní koníček. Postupně si prošel různými kategoriemi a žánry a dnes se věnuje focení krajiny, makra, přírody a reportáží.

Na výstavě jsme mohli vidět krásné fotografie z rohateckých hodů, fotografie přírody, ale také zvířat, které lze pořídit snad jen s velkou trpělivostí a někdy i se štěstím. Protože vstávat o víkend u tří hodiny ráno a pak sedět v tichosti někde u rybníka a če-

kat na východ slunce a zároveň být ve střehu a pořídit tak krásné snímky, to musí opravdu člověka, jak se říká "bavit". A podle fotek, které jsem v muzeu viděla, to pana Hasíka opravdu baví a baví ho to moc dobře.

Tímto bych chtěla panu Hasíkovi moc poděkovat za možnost vidět přírodu zase trochu jinak a zároveň mu popřát hodně štěstí a zajímavých objektů pro svůj fotoaparát.

Kateřina Svrčková

Muzea a galerie světa

Tate Britain a Tate Modern Londýn

Když malíř J. W. Turner, který je národním skvostem, zanechá státu přes dva tisíce pláten a akvarelů, je to výzva. Přidá-li přání, že je chce vystavovat, je to už dobrý důvod postavit národní galerii umění. Pak se přidá ještě investor, podnikatel a milovník umění v jedné osobě a je hotovo. Henry Tate zbohatl na cukru a my jsme mu dost pomohli, když jsme v Čechách vymysleli kostkový cukr. Takže vlastně na Tate Britain galerii máme taky trochu podíl. Respektive manželka pana ředitele Rady z Dačic, která se při sekání cukru zranila. Ta druhá galerie s názvem Tate Modern je velký prostor pro moderní umění v bývalé elektrárně u Temže. K oběma Tate se dá dostat krásně lodí po Temži a hlavně obě jsou zdarma pro návštěvníky a britská vláda ví, proč to dělá, když sponzoruje umění.

Milovníci Turnera si přijdou na své. Já se tam po letech velmi rád vracím a vždy se nechávám okouzlit silou jeho škály barev a výrazným světlem. Protože měl rád divokou přírodu, která není nudná, chodil za bouře do přístavu a hledal loď, která ho vezme na moře. Když takového šíleného kapitána našel, nechal se přivázat ke stěžni, aby jej voda nesmetla a začal skicovat. Sám byl bručoun a ve společnosti nevynikal jako bavič, ale zanechal krásné dílo ze svých cest a krajín, které navštívil. Jezdil do Benátek a byl i u nás, kdy je zdokumentováno, že projížděl Bohemií. Neví se ale, jestli jej z dostavníku i něco zaujalo. V Anglii maloval přírodu v Lake District a tam je opravdu na co se dívat.

V Tate Modern uvidíte nekonzervativní umění. Konceptuální umění svého času Marcel Duchamp charakterizoval větou: „Umění jako myšlenka“. V dubnu tam vystavovali třeba vysokou babylonskou věž složenou ze starých kazetových magnetofonů, které svítily a vydávaly divné zvuky. Nebo neskutečnou slátaninu z drátků, zrcátek, světel, tyčí a stébel trávy visící ve vzduchu. Celé to evokovalo perpetuum mobile v hodně divoké fantazii člověka, který se absolutně nevyzná v technice, fyzice, ale ví, že estetický zážitek je nade vše. Samozřejmě nesměl chybět slavný bílý pisoár Duchampa, nazvaný Fontána a další díla tohoto umělce. Děti školou povinné si na zemi skládaly barevné objekty a ani na chvíli nenechávaly nikoho na pochybách, že by se snad nudily. Stejně tak muž a žena v prvním patře na lehátku, kteří si nezávisle na sobě četli a možná chvílemi i oka zamhouřili. Dvě velká výtvarná knihupectví nahoře umí zázračně natáhnout návštěvníkův čas, stejně tak jako i vytáhnout jeho kreditní kartu z peněženky. A tomu se prosím říká umění.

Ať žije umění!

Stanislav Zela

Kukátkem do knihovny

„Píšu, tedy jsem...“

Ve středu 25. května proběhlo setkání literátů a veřejnosti s názvem „Píšu, tedy jsem...“. Tuto akci pořádala Obecní knihovna Rohatec, Městská knihovna Kyjov a Městská knihovna Hodonín. Setkání se mělo uskutečnit v pěkném prostoru zahrady staré školy, ale kvůli počasí se nakonec muselo přesunout do prostoru sálu v budově. Ačkoliv počasí nepřálo, akce se skutečně vydařila. Hlav-

ní myšlenkou setkání bylo připomenout si historii, současnost a budoucnost „Literárního kruhu autorů Hodonínska“, které vzniklo v roce 1986 a s pauzami a drobnými změnami funguje dodnes. Na začátky LKAH vzpomínali sami autoři, kteří aktivně tvořili (a tvoří dodnes), např.: Stanislav Hradil, Jarmila Moosová, Vladimíra Klimecká, Naďa Horáková a další. Se scénickým čtením vystoupilo

také uskupení HAČTE!, současní mladí autoři z Hodonínska. O zpestření večera se postarala strážnická kapela „Nic víc“, která skvěle doplňovala atmosféru akce. Děkujeme všem za účast na tomto setkání. A především děkujeme Martině Hradilové z kyjovské knihovny, která byla „mozkem“ celého programu. Těšíme se na vás při dalších akcích!

Petra Lacková, knihovnice

Nové knihy v knihovně červen 2022

Tučková, Kateřina – Bílá voda

Bílá Voda. Pustá vesnice skrytá ve stínu pohraničních hor, kam kdysi přicházely zástupy poutníků vyprosit si pomoc u zázračné sošky Panny Marie. Dnes sem přijíždí Lena Lagnerová, aby se tu skryla před svou minulostí. Namísto kláštera s početnou řeholní komunitou tu však najde pouze několik řádových sester, vedených svéráznou řeholnicí Evaristou. Ta přišla do Bílé Vody o poslední zářijové noci roku 1950, kdy komunistický režim odvedl v rámci Akce R všechny řádové sestry do sběrných klášterů. Mladíčka Evarista tehdy odmítla návrat do civilního života. Stejně jako všechny řeholnice byla nasazena na nucené práce a k tomu vystavena i ponižování v komunistickém kriminálu. Evaristini věznitelé však její vírou ani věrností řeholi neotřáslí. Naopak. Pouze v ní upevnili odhodlání se jim postavit. S tím však přišla nutnost postavit se i režimu zaprodané církvi... Lena, probírající se písemnostmi bělovodského kláštera, však brzy zjišťuje, že tím Evaristin dramatický příběh pouze začíná, a záhy také pochopí, že démoni obcházející minulost místních

řeholnic nezmizeli, a navíc jsou součástí i jejího vlastního osudu. Nakladatelství Host Brno, 2022.

Lednická, Karin – Životice obraz (po)zapomenuté tragédie

Lednická kombinuje přepis vyprávění pamětníků a dokumentární část, při níž čerpá z pečlivých rešerší. Text doprovází bohatá obrazová příloha, která podtrhuje autentičnost zaznamenaného. Životice: malá vesnice

uprostřed Těšínského Slezska. Po Mnichovu zabrána Polskem, po 1. září 1939 se jako dobyté území stává součástí Říše. Během války zde tudíž panovaly zcela jiné poměry než v protektorátu. Probíhala tu největší germanizační akce v Evropě. Kdo se nepodvolil, byl vysídlen nebo skončil v lágru. V atmosféře všudypřítomného strachu se Životičti snažili vydržet do konce války. Nepodařilo se jim to. V noci ze 4. na 5. srpna 1944 zastřelili partyzáni v místním hostinci tři příslušníky gestapa. Následovalo tragické ráno 6. srpna, během kterého gestapo zavraždilo šestatřicet mužů ze Životic a okolí. Nakladatelství Bílá vrána, 2022.

Veselka, Josef – Špitál

Zkušený lékař, jemuž náročná operace nedá spát. Starý pacient, který najde spřízněnou duši v laskavé medicíně. Rodiny, které stme-

lí až vážná nemoc. To jsou jen některé ze širokého spektra příběhů, s nímž kardiolog a spisovatel Josef Veselka přichází v nové povídkové sbírce Špitál. V mnohých se objevují nelehká témata, ale také humor, a především profesionální vhléd, který však neubírá textům na lidskosti. Nakladatelství Brána, 2022.

Tlapková patrola - Nové 5minutové pohádky

Tým statečných tlapek vyrazí do akce! Oblíbení hrdinové jsou zpátky a čekají je další napínavá dobrodružství. Tentokrát se vydají do tajuplné jeskyně zachránit superštěně Apolla, a dokonce se v ponorce podívají na dno oceánu. K Tlapkové patrolě se připojí i zbrusu nový člen týmu: Tracker, štěně z hlubin džungle! Nakladatelství Egmont, 2021.

Další nové knihy

- Burgess, Anthony – Mechanický pomeranč
- Herman, Sarah – KDO VÍ? Všeobecné otázky
- Jícha, Jan – Ředitel a hydra
- Katalpa, Jakuba – Zuzanin dech
- Klevisová, Michaela – Drak spí
- Ng, Celeste – Ohníčky všude kolem
- Tudor, C. J. – Křídák
- a další...

Nový časopis pro mládež – ČASOSTROJ

Časopis plný historie, zeměpisu, literatury a dalších zajímavostí z různých oborů. Nechybí kvízy, soutěže, komiks a vystřižovánka uprostřed. Motory ČASOSTROJE běží na plné obrátky. Pojďte si tento výlet do historie s námi pořádně užít!

Petra Lacková, knihovnice

Trénování paměti

Zadání: V každé větě zaměňte křestní jméno známé osobnosti jejím „funkčním“ příjmením tak, aby vznikla smysluplná věta:

př. Ráda si do kávy dávám Bedřicha. – Ráda si do kávy dávám SMETANU.

Voják byl oceněn, že dobře Karel svého kolegu.

Tahle zelená barva je na mě moc Karolína.

Na poli smrdí Tomáš, říká se nám žluté Česko.

Naše první auto byla Josef, pak jsme si koupili Harrisona.

Po Zeleném Václavu a Velkém Arnoštu následuje Lucie Luděk.

K narozeninám jsem dostal od sestry drahý Viktor kabát.

Při nošení dřeva jsem si do ruky zadřela Jana.

Přečetli jsme si pohádku Michal, Široký a Bystrozraký.

Vyšetřovatel konečně Miroslav svědka vypovídat.

Bylo zjištěno, že na zdobení šperkovnice použili Marek.

S novým koněm se musel lépe natrénovat Tomáš.

Pavel nám zadávala čtyři kuřata.

Co Vladimír – to muzikant.

Milena etiketa byla velmi striktní.

Lidem s poruchou zraku pomáhá při orientaci Lucie Daniel.

V této čajové směsi je přidán také Karel.

Z trouby vytáhl úplně Petr korpus na dort.

Nemohl jsem střílet, neměl jsem už žádné Karly.

Strašně jsem se polekal, protože z keře Ivan zajíc.

Vypracoval: „Paměťář“ Mgr. Zdeněk Gloz, certifikovaný trenér paměti III. stupně

Trénink paměti

V květnu 2022 jsme ukončili trénování paměti s Mgr. Zdeňkem Glozem, které bylo zahájeno v říjnu 2021. Trénink paměti je vhodný pro všechny věkové kategorie, studenty, rodiče, seniory, pacienty s různými formami oslabení paměti. Další trénování

začne v říjnu 2022 a bude probíhat vždy 1 x za týden (termíny budou upřesněny). Děkujeme za dosavadní trénování s Paměťářem a snad se nezapomeneme scházet zase v druhém pololetí 2022.

Petra Lacková, knihovnice

Otevírání Komunitního centra Kolonie

Farní okénko

Zprávičky

Náš duchovní správce otec Robert navštěvuje nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit. Kdo má zájem, může zavolat na mobil 737268525.

Citát z Bible:

Proč se znepokojuješ druhými? Ty mě následuj! (J 21,22).

První svaté přijímání

Maminko a tatínku!

Když jste nás křtili, slavnostně jste Bohu v ten den slíbili, že nás vychováte v lásce a víře, abychom poznali dobrého Pastýře. Ježíš dnes poprvé přijde k nám a já mám, rodiče, prosbu k vám – křížek nám na čelo udělejte a tak nám své požehnání dejte.

I letos se děti těšily na své první svaté přijímání. Před kostelem prosily rodiče o požehnání a poté za zvuku nádherné písně „Zvoní, zvony už zvoní“ přicházejí na slavnostní mši svatou do kostela Emička, Liborek a Rozárka v doprovodu svých rodičů,

radostně rozechvělé, aby poprvé přijaly Tělo Pána Ježíše. Když se kostelem nesly libé tóny písně „Nechte maličkých přijít ke mně“, děti jednotlivě poklekly ke svátosti přijímání. V závěru mše svaté nezapomněly poděkovat otci Robertovi za vzornou přípravu v hodinách náboženství a za udělení prvního svatého přijímání.

Poděkování patří i panu Hostýnkovi

a chrámovému sboru, který na varhany doprovázel Jirka Salcák. Krásné písně podtrhly tuto úžasnou atmosféru.

Děkujeme také panu kostelníkovi Josefovi a ministrantům Šimonovi a Jonášovi. Rodičům za spoluúčast v přípravě dětí na jejich nezapomenutelný den. Paním Zemčikové a Novákové za nádhernou výzdobu kostela.

Ať děti tento slavnostní a radostný pocit provází celým jejich životem.

Anna Trávníková

Co to znamená ministrvat?

Slovo „ministrant“ vzniklo z latinského „ministrare“. V češtině to znamená sloužit. Sloužit Pánu Ježíši. Je dobré, že u nás v Rohatci jsou aspoň tři stálí ministranti a kněz není u oltáře sám. Jedná se hlavně o neděli, protože mše svatá je to nejdůležitější v našem životě. Je to základ, na kterém lze stavět. Nicméně, je to málo oproti jiným farnostem. Mohlo by být i víc... Kdo se může stát ministrantem? Chlapec, ale i děvče, nejlépe když už navštěvují první třídu ZŠ. Když kněz při mši svaté čte evangelium, půjčuje tím Pánu Ježíši svá ústa, aby sám Pán Ježíš mohl k nám mluvit. Když kněz na oltáři proměňuje chléb a víno v tělo a krev Pána Ježíše, půjčuje mu nejen svá ústa, ale i ruce a sebe celého, aby Pán mohl přijít mezi nás. Také ministrant, když ministruje, dává se Pánu Ježíši do služby. Když čte čtení, žalm nebo

přímluvy, půjčuje Pánu Ježíši svá ústa, aby On k nám mohl mluvit. Když při mši svaté zapaluje svíčky, nese konvičky nebo misku s hostiemi, půjčuje Pánu Ježíši své ruce i sebe samého. Co to znamená pro ministranta půjčit Pánu Ježíši svá ústa, své ruce...

Ústa, která půjčuješ Ježíšovi, už nesmějí říkat nic zlého, ale jen mnoho dobrého!

Ruce, které půjčuješ Ježíšovi, už nesmějí dělat nic špatného a zlého, ale jen mnoho dobrého!

Ministrant by si měl také dobře zapamatovat, že jeho ministrování nekončí hned po mši svaté, ale pokračuje i potom. Nejen v kostele, ale i doma, ve škole, mezi kamarády má půjčovat svá ústa a své ruce a sebe celého, aby sám Ježíš mohl dál přicházet mezi lidi, prokazovat jim dobro a vést je k Bohu Otci. Ministrování je především praktická

služba u oltáře. Chtěla bych tímto přivítat našeho nového, nejmladšího ministranta Jonáška Košuta, na snímku s Šimonem Budíkem.

Anna Trávníková

Myslivecké okénko

Vážení čtenáři,

myslivecké okénko je tady s pokusem být alespoň trochu součástí červnového čísla a neodbočovat od včelařské problematiky. Bude to tak trochu oklikou, ale úplně mimo snad ne. Posuďte sami.

Začneme medvědem, protože kdo jiný je specialistou na vyhledávání medu lesních včel. Poddruhem medvěda hnědého je u nás v minulosti se běžně vyskytující medvěd brtník (*Ursus arctos arctos*). Staročeské slovo „brt“ označovalo dutinu stromu. Brtníkem byl nazýván medvěd, který slídl po medu, ale také včelař, který med sbíral. Takovému včelařství se říkalo brtnictví. Jak tedy asi získala svůj název obec Brtnice? Zprávy z posledních let několikrát přinesly informaci včelařů o tom, jak jejich včely medonosné navštívil medvěd. V roce 2014 to bylo u Jablunkova. V květnu 2018 zaháněl hlad vybíráním medu z úlů tříletý medvěd

u Nového Hrozenkova. V roce 2020 byla viděna tato velká šelma zase u Jablunkova. Zajímavý příběh je z Turecka. Medvědi chodili na med tak dlouho, až z nich včelař udělal ochutnávače. Do misek nachystal své produkty a medvědí gurmáni při všech pokusech zamířili nejdříve k medu z Anzerské planiny. Byl prý z 90 druhů bylin. Pak samozřejmě posvačili i medy ostatní. No a majitel včel, pan Sedef, to prý komentoval: (www.novinky.cz) „Staráme se o včely na jedné straně a pečujeme o medvědy na straně druhé. Když je ale sleduji na videu, zapomínám na škodu, co mi způsobili a prostě je miluju.“

Mezi ptačími dravci je jeden se zajímavým jménem, a sice včelojed lesní (*Pernis apivorus*). Už na začátek se sluší na jeho obranu napsat, že včela medonosná není jeho potravou. Je to specialista na vosy a jejich plod. Včelojed je dravec tažný, k nám přilétá v dubnu a hnízdí, až je dostatek vosí

potrav. Je podobný káněti a jenom znalec umí ve sporných případech rozhodnout. Má delší křídla i ocas, dobře se pohybuje po zemi a vydává typické tek-tek-tek. Smysl pro krásu dokumentují včelojedi i tím, že hnízdo neustále doplňují čerstvými zelenými větvičkami. Jaký je ale pravý důvod těchto úprav, je otázkou. Možná tím jenom maskují vejce a mláďata.

Přísně tažným ptákem je i vlha pestrá (*Merops apiaster*). Je tak krásně vybarvená, že ji klidně můžeme zaměnit s papouškem. Žije v koloniích ve starých pískovnách. Buduje si totiž hnízdní noru v pískové stěně. Potravu tvoří hmyz, ke kterému mohou patřit i včely. Jedná se však o ptačí druh vzácný, u nás zvláště chráněný. Výstižnější jméno mu dali v sousedním Slovensku, říkají mu tam včelárik zlatý.

Krásné léto.

Vladimír Jašek

Spolky

Z činnosti Spolku zdravotně postižených občanů

Po covidové zimě a nesmělém jarním rozjezdu, kterým bylo koupání v Pásohlávkách, jsme začali fungovat téměř jako před dvěma lety. Snad už nám bude přáno a vrátíme se do normální doby, doby, která přeje společenskému životu, setkávání přátel, prostě do takové, abychom se opět mohli bez obav zúčastňovat akcí, které plánujeme v našem spolku pořádat. A zkusili jsme to hned 30. dubna, kdy z Rohatce odjel do posledního místa našimi členy zaplněný autobus do města Kroměříže, kde jsme navštívili výstavu Floria Jaro 2022. Na tuto výstavu jezdíme již několik let, ale v posledních dvou byla tradiční výzdoba velmi ochuzena, neboť v prostorách, kde tato nádherná aranžmá z květin bývala umístěna, byla testovací a očkovací místa pro covid. Také sortiment přísad a květin byl během těch dvou let značně zúžený. Ale tento rok se aranžéři vyznamenali a vynahradili nám svými výtvary to, o co jsme byli ochuzeni ve dvou covidových letech a my jsme mohli obdivovat aranžmá, která letos znázorňovala múzy. Mě osobně zaujala Thálie – divadelní múza a také Melpomené – múza zpívající. Letos jsme trochu

riskovali a návštěvu jsme naplánovali již na zahájení výstavy. I když zpočátku, asi jak byli lidé „vyhladovělí“ po dvouleté pauze, bylo trochu v prodejních prostorách plno, tak nám bylo odměnou to, že aranžmá nebyla uvadlá, jak tomu bývá, když jezdíme až poslední den. Tento první den jsme také vybrali kvůli kulturnímu programu, ve kterém téměř čtyři hodiny hrála cimbálová muzika Réva. Tato úžasná „cimbálovka“ má široký rozsah repertoáru, jak se říká „od Bacha po Vlacha“. A tak jsme kromě folkloru poslouchali skladby Beatles, Mercuryho a překrásné melodie z filmů či muzikálů. Posezení u příjemné muziky jsme samozřejmě doplnili dobrým jídlem a ještě lepším mokaem. Na výstavu jsme ovšem nejeli jen za kulturou, ale hlavně nakoupit přísady zeleniny, sazenice tradičních i exotických květin a keřů. To se nám více či méně podařilo a opět jsme zaplnili úložný prostor v autobuse do posledního místa. Tentokrát jsme výlet nespojili s žádným dalším programem a spěchali jsme domů ty nakoupené rostlinky zasadit, abychom se mohli posléze těšit buď z úrody nebo z pohledu na vykvetlé záhony.

Druhou naší akcí byl Májový večírek, již tradičně spojený s oslavou Svátku matek, ale tentokrát netradičně spojený s výroční členskou schůzí. V rámci VČS byli přítomní členové seznámeni s událostmi minulého roku, s hospodařením spolku, s kontrolní zprávou a také s rozpočtem a plánem akcí pro tento rok. Po schůzi následovala krátká přestávka, ve které jsme rozesli občerstvení, a tak se stalo, že i zahájení Májového večírku bylo velmi netradiční, protože jsme vždy občerstvení podávali až na konec. K tomuto pořadí jsme přikročili z několika důvodů. Jedním z nich byla pokročilá hodina, protože nějakou chvíli trvalo schůzování, dalším bylo to, že jsme nechtěli čekat, až se nám rozpustí zákusky a také už nejsme nejmladší a trvá nám o něco déle než před časem, než obsloužíme přítomné. Skutečnost, že letos, po dvouleté pauze, se nás sešlo přes 130 členů, nás velmi potěšila, neboť, jak jsem si všimla, tak hodně lidí se doposud brání návštěvám společných setkávání. Program večírku byl především zaměřen na nadcházející Svátek matek, který připadl na následující neděli 8. května. Přítomným maminkám a babičkám jsme poděkovali za jejich péči a popřáli pevné zdraví, lásku od svých nejbližších a radost ze života. Po dalším přání v podobě básničky J. Seiferta – Maminka, jsme se už všichni, včetně přítomných mužů, se zaujetím zaposlouchali do pásma krásných písní a melodií, které si pro náš večírek připravili žáci z mladé cimbálové muziky ze ZUŠ v Rohatci, které hře na hudební nástroje vyučuje pan Pavel Varmuža. Ten se bohužel ze zdravotních důvodů omluvil, a tak děti sebraly odvahu a vystoupily i bez jeho vedení a spolupráce. Chtěla bych tímto poděkovat paní Hance Strnadové a maminkám dětí za to, že zařídily vše, aby děti mohly na našem večírku

vystoupit. Myslím, že by z nich měl pan Varmuža radost, protože nám předvedly bezchybnou téměř virtuózní hru a zpěvy. Jejich vystoupení bylo rozděleno na dvě pásma, v prvním si pro nás připravily písničky folklorní a v té druhé skladby z trochu jiného, modernějšího žánru. Dalšími, kdo vystoupili na našem setkání, byli Venda Sakmarová a Marcel Eich. Oba dva zpívali a také hráli na kytary krásné písničky, převážně svým obsahem zaměřené maminkám. Zvlášť emotivní bylo vystoupení Marcela s písničkou „mamince“, při kterém se v mnoha očích přítomných žen, ale i mužů zaleskly slzičky dojetí. Jak děti z cimbálové muziky, tak Venda s Marcelem nám zpříjemnili toto naše májové setkání. Odměnou jim byl velký, zasloužený, téměř frenetický potlesk. Po kulturním programu následovalo, jak je u nás ve spolku zvykem, posezení při dobrém vínečku. Při povídání a probírání rodinných i obecních záležitostí čas rychle utíkal, bohužel jsme tentokrát museli skončit dříve než obvykle, protože druhý den se konala Rohatecká devítka a my jsme museli prostory kulturního domu ještě večer uklidit. Možná z toho důvodu nedošlo ke zpěvu, kterým si tato setkání také zpescťujeme. Ale i tak odcházeli všichni velmi spokojeni a výbor byl potěšen pochvalnými slovy týkající se organizace, výzdoby i programu večírku. Ještě v květnu, hned týden na to, 13. v pátek – (dle pověstí nešťastný to den ..., pro nás byl šťastný) jsme navštívili kulturní dům v Uherském Brodě, kde jsme zhlédli zájezdní představení Divadla Bolka Polívky s názvem Podivné odpoledne dr. Zvonka Burkeho. Tuto crazy komedii všem vřele doporučuji. Bolek Polívka v titulní roli dr. Burkeho, spolu s Pavlem Liškou a v ženské roli obsazeným Radimem Fialou, nám servírovali nespočet humorných situací,

dialogů i monologů tak, že jsme se opravdu celé představení neskutečně nasmáli a pobavili. Bolek Polívka předvedl úžasný herecký „koncert“. Vždy, když objednáme nějaké divadelní představení, ať už je to v Brně, Uherském Hradišti, Zlíně či zde v Uherském Brodě, jedu na představení s obavami z výsledku. Zklamání jsme byli za ta léta jen jednou. A tentokrát to bylo na výbornou. Tímto úspěšným (samozřejmě ne naší zásluhou) počinem jsme zakončili program krásného, rozkvetlého, téměř letního měsíce máje. V červnu nás čeká rekondiční pobyt v Sezimově Ústí a potom ještě prohrát v „termálech“ v Pasohlávkách. O tom všem až příště.

Přeji všem našim členům i všem spoluobčanům krásné, slunečné léto plné dovolenkových prožitků, ale také pevné nervy všem babičkám a dědečkům při hlídání vnoučátek.

Za výbor SZPO Anna Homolová

U seniorů

*Při vůni šeríku,
příjemné je vzpomínání,
jak slunce hřejivé
je mamčin dotek dlaní.*

Při vůni šeríku, ale i konvalinek zdobících stoly v kulturním domě při oslavě mateřství – Dni matek, jsme se po dlouhé době sešli, abychom tento den společně oslavili a zavzpomínali na naše milované maminky. Při krásném zpěvu manželů Grufíkových nám bylo velmi příjemně. Zpestřením bylo vystoupení děvčat z Mikulčic s veselým tancem o porcelánu a také našich děvčat – Jihočechů. Mládí nás osvěžilo v podobě vystoupení mažoretek z Hodonína. Následovala gratulace nejstarší člence Klubu důchodců, naší milé paní Jarmile Solíkové. Zúčastňuje se našich akcí už 21 let. Je obdivuhodná, ráda si dokonce zatančila a pohostila celý sál dobroty dovezenými z Vlčnova, kde nyní bydlí u dcery Jarky. Díky obětavosti vnučky Světlanky se do Rohatce vrací. A vrací se ráda. Všichni jí přejeme dobré zdraví a veselou mysl.

Zájezd na Florii Kroměříž byl také příjemný. Počasí nám přálo a milovníci kytíček si přišli na své.

Další naší akcí byla účast na divadelním představení ochotnického souboru z Hroznové Lhoty ve Strážnici s názvem Svatba na klíč.

Všem se to líbilo a tolik smíchu jsme si už dávno neužili.

Teď nás čeká Pátek v klubu, kde budeme blahopřát našim jubilatům a opět si zatančíme s Kájou a Peťou Grufíkovými z Vácnovic.

Zájezd do Nových Hradů a Litomyšle bude 21. června a oblíbený výlet lodí po Moravě opět ve středu 13. července. Doufám, že se už těšíte.

Nováková Marie a Hověžáková Marie

Na návštěvě u hasičů

Dne 16. května nás do zbrojnice přišly navštívit děti z mateřské školky. Měly možnost vidět jak dětskou klubovnu s poháry, tak šatnu jednotky s veškerou výstrojí hasičů i garáž. Ale stejně nejvíc je lákala technika. Ať už nejstarší koňská stříkačka, přes dopravní automobil, až po tu největší cisternu. Pobíhaly kolem ní jako malí mravenečci. Kluci i holky se na všechno vyptávali a chtěli vidět všechno. Za naši jednotku děkují paním učitelkám a dětem za zájem a mohou jen doufat, že si to dopoledne u nás užily.

Lukáš Bimka

Jak jsme se stali mistry ČR

Naše cesta za mistry ČR začala časné ráno ve středu 27. dubna snídaní, na níž nechyběl dort, pizza šneci, kakao, bublanina, toasty a spousta dalšího pití. Samozřejmě nealkoholického. Byli jsme prostě perfektně připraveni. Už po cestě do Pardubic jsme měli hodně zážitků, na které mnozí vzpomínají ještě dnes. Dobrá nálada nám nevypřehala ani po příjezdu na místo konání Středoškolského mistrovství České republiky na Střední průmyslové škole chemické Pardubice. Po příjezdu jsme se seznámili s jednotným materiálem. Oproti našim soutěžím se zde soutěžilo s jinou „mašinou“ a nástřikovými terči.

Soutěž začala slavnostním nástupem, kde zazněla i česká hymna. Teprve poté jsme začali plnit disciplínu požární útok se startovním číslem 7. Složení našeho týmu bylo: Petr Elšík, Tomáš Hovézák, Petr Buchta, František Javornický, Ondřej Ma-

chala, Miroslav Ševčík a Martin Šubrt. Před prvním pokusem o nás komentátor přečetl pár řádků, které jsme si měli připravit předem. To, že nám to náš vedoucí trochu upravil, jsme nevěděli, ale krásně nás to vystimovalo, potěšilo a motivovalo.

Kousek si zde můžete přečíst: „*Nazdar všeci! Teda hlavně nazdarek všem krásným holkám, které nám hodlají fandit. Jsme banda ze Střední školy Strážnice z jižní Moravy. To je tam, kde jsou vinné sklípky všude, kam oko dohlédne. Naše škola vznikla v roce 2012 spojením dvou různých škol. Letos jsme poprvé zvládli poskládat tým mužů, který může reprezentovat naši školu a naše technické obory. Po dlouhé a náročné cestě, která nám začala ve 3:30 ráno, jsme přece jenom dorazili s dobrou náladou a odhodláním v našich moravských žilách. I když naše cesta sem byla trnitá, tak jsme se snažili trénovat, co to dá, abychom vám ukázali, že Moraváci*

umí! Nebo se aspoň pokusíme. Na závěr bychom chtěli poděkovat všem, kteří nás celou dobu podporovali. No a taky nesmíme zapomenout na naši modelku v tretrách, která jako svačínářka obstála na výbornou!“

Po prvním pokusu jsme zaběhli čas 36,92 s. Už po tomto výkonu měla většina soupeřů poznámky, že už to lepší být nemůže. No, to jsme ještě nevěděli, jak soutěž bude pokračovat dál. Náš čas postupně některé týmy překonaly a my šli do druhého pokusu ještě s větším odhodláním jejich časy pokořit. Nastal čas druhého pokusu a my jsme se chystali s velkou nervozitou na základnu. Nervozita by se u některých členů dala krájet, ale to nebránilo tomu, dát do toho všechno. Vyšlo to! Druhý pokus jsme zaběhli za 33,03 s. Stačilo pouze počkat, až doběhne zbytek týmů. Po posledním pokusu přišla obrovská radost a mohli jsme si zařvat přes celý stadion jednu krásnou větu „JSME MISTŘI!“

Čekala nás ještě další disciplína běh 100 m s překážkami, ve které jsme soutěžili jednotlivě, a následně se naše časy sečetly. Nejrychlejší z nás byl Tomáš Hovézák s časem 18,98 s. Celkový čas družstva byl 125,64 s, tedy šesté místo. Po sečtení bodů jsme v celkovém hodnocení skončili na čtvrtém místě. Jelikož nám „bedna utekla jenom o chlup“, tedy o půl sekundy, tak máme větší motivaci na příští rok. Těto disciplíny se zúčastnila také jediná reprezentantka naší školy v kategorii ženy Hedvika Ludvová, která zaběhla solidní čas 21,30 s.

Nadešel čas vyhlášení a my se oficiálně stali středoškolskými mistry České republiky v požárním útoku, tedy královské disciplíny požárního sportu. Domů jsme jeli velmi šťastní a plni zážitků. Po náročné cestě domů začala ve Strážnici ta pravá pořádná oslava.

Petr Elšík

Nový traťový rekord stanovil Hřebačka

První květnová sobota patřila v Rohatci opět běžcům. Těm nejmenším, i těm léta zkušeným. Po dvou letech, která zásadně ovlivnila pandemie covidu, se sportovní aktivity snad vrací k normálu. Sedmého května se tak v Rohatci uskutečnil běžecký závod Rohatecká devítka. Přestože se jednalo o již 28. ročník běhu v naší obci, bylo to poprvé pod tímto názvem. A vysvětlení je nasnadě, v loňském roce přistoupili pořadatelé na roky zvažovanou alternativu trati po protipovodňové hrázi a délka závodu se tak změnila z deseti na devět kilometrů. Zažitý název byl tak matoucí. Po loňské zkoušce trati byla mezi běžci uspořádána anketa a naprostá většina se jednoznačně přikláníla k nově stanovenému okruhu závodu. Pro diváky je běh možná o něco méně atraktivní, protože se běží pouze dvě kola a závodníci nemají možnost tolikrát povzbudit. Vybíjí to však prostředí pro běžce. Ti vystřídalí stereotypní a často rozpálené ulice obce za proběhnutí v zeleném okolí protipovodňové hráze nebo chodníku mezi Kopcem a dětinou. Kategorie žen absolvuje pouze jedno kolo a délka závodu je tedy poloviční.

Téměř nic se nezměnilo u dětských kategoriích. Ty nadále startují ve věkových kategoriích s příslušnými délkami závodu na ulici Školní s velkou podporou rodičů či trenérů. Letošní ročník běžeckého zápolení dětí namísto pandemie trochu ovlivnilo počasí. Ranní déšť nejspíš odradil některé závodníky a na startu se jich objevovalo o něco méně, než jsme bývali zvyklí. A to i těch přeshraničních. Do zápolení o věcné ceny se i tak v dětských kategoriích přihlásilo celkem 57 děvčat a 44 chlapců. Mezi nimi i spousta těch z Rohatce. Někteří z nich dosáhli i na cenný kov. Stříbrnou medaili v přípravce získala Tereza Podaná, mezi staršími žáky Mikuláš Belžík a v kategorii nejmladších děvčat Meda Březovičová. Bronz mezi nejmladšími hochy obhájil Ru-

dolf Kostecký. Po dětských skupinách se na trať seřadily štafety. Přestože se jedná o neformální běh napříč věkovými stupni, byl mezi závodníky vidět zápal a zdravá

rivalita. Před hlavním závodem se na trať k přístavu a zpět postavili ještě junioři a dorostenci. S výzvou na jeden a půl kilometru a závěrečným výběhem do kopce

se nejlépe porval Adrian Duchoslav z AK Junior Holíč.

Ještě během dopoledne se počasí začalo umoudřovat a před hlavním závodem už panovalo svěží a teplé počasí pod mrakem. Pro vytrvalostní běh takřka ideální podmínky. Po jedenácté hodině se před kulturním domem už začínali rozsvičovat muži a ženy pro hlavní závod dne. Na startovní čáru se jich letos postavilo sto dvacet devět. Mezi nimi se vedle tradičních účastníků a několika rohateckých odvážlivců objevili i dva zástupci reprezentace. Mladí odchovanci Atletického klubu Hodonín Matěj Hřebačka a Filip Sasínek. Jen mimochodem, nejmladším účastníkem běžeckého dne byl letos Kaapo Sasínek, roční syn Filipa. Naopak nejstarším účastníkem byl pan Květoslav Hána ze Svatobořic-Mistřína, který měsíc před Rohateckou devítkou oslavil

své pětasedmdesáté narozeniny. Po odstartování závodu se do čela běžecké skupiny dle očekávání postavila dvojice Sasínek, Hřebačka doprovázená Lukášem Kučerou, několikanásobným vítězem zdejší trati. Ve stejném pořadí tak závodníci míjeli kulturní dům po prvním kole. Rozdíl výkonnostní třídy byl patrný a do cíle doběhla vedoucí dvojice víceméně výklusovým tempem. O samotném vítězi se tak rozhodlo takřka v posledním metru závodu, kdy o půl kroku zdolal časem 28:49,36 Matěj Hřebačka svého týmového kolegu Filipa Sasínka a stanovil tak nový traťový rekord Rohatecké devítky. S téměř minutovou ztrátou doběhl do cíle třetí Lukáš Kučera z ElevenRun teamu Brno. Mezi ženami kralovala Jarmila Hastíková z Veselí nad Moravou s časem 18:21,08. S téměř minutovým odstupem za ní pak protнула cílovou čáru Nicol Gruberová

z AK Hodonín. Bronz si přes Moravu odvezla Silvia Javorská ze Skalice. Loni stanovený rekord trati na 4,5 kilometru Terezou Korvasovou tak letos v ženské kategorii nepadl.

Rád bych touto cestou poděkoval všem sponzorům a partnerům této významné sportovní akce v naší obci. Právě díky nim si šampióni ze stupňů vítězů ve všech kategoriích odnesli mimo krásného pocitu i věcné či finanční ceny. Velké poděkování patří zcela určitě celému realizačnímu týmu z řad rohateckých dobrovolných hasičů, kteří se pořádání tohoto podniku už před léty ujali a týmu rozhodčích z BK Hodonín. Díky reakcím věříme, že si novou trať oblíbí stále více závodníků a Rohatecká devítky si i nadále udrží pověst prestižního závodu v seriálu Moravsko-Slovenského běžeckého poháru.

Tomáš Letocha

Skřivánek bronzový v anketě sportovec okresu Hodonín

Další výrazný mezník má za sebou sbor dobrovolných hasičů naší obce v oblasti sportu. Skvělých sportovních výsledků si totiž všimají nejen fanoušci, soupeři či hasiči z okolních vesnic, ale také Okresní sdružení české unie sportu, které každoročně pořádá anketu sportovec okresu Hodonín. Vyhlášeje se několik kategorií jako například talent (do 18 let), sportovec (nad 18 let), osobnost, sympaták, trenér či kolektiv roku. Vyhlášení proběhlo 18. května 2022 v sále spolkového domu v Ratíškovicih. V hlavní kategorii sportovec okresu Hodonín za rok 2021 se na třetí a tedy bronzové pozici umístil Michal Skřivánek, který v roce 2021 ovládl mistrovství ČR v TFA dobrovolných hasičů, krajské kolo a byl druhý v Moravské lize TFA.

K tomuto významnému mezníku si dovolíme pár vět. Michal Skřivánek je členem SDH Rohatec od roku 1999 a patří mezi plnohodnotné odchovance. Postupně prošel družstvy mladších

i starších žáků, kde patřil k oporám týmu. Za dospělé běhal nejen v Rohatci, ale také v Petrově a ve Veskách (UH), kde posbíral hodně cenných zkušeností, aby se vrátil zpět a rozběhl kolotoč s názvem TFA, kde dnes běhá již 11. sezonu. Za svou kariéru absolvoval už 130 závodů. Zlato se mu podařilo získat 63x, 38x stříbro a 11x bronz. Je dvojnásobným mistrem a vicemistrem ČR v TFA dobrovolných hasičů, trojnásobným mistrem JMK v TFA, čtyřnásobným mistrem ligy MHJ v TFA. Jedenkrát vyhrál Moravskou ligu TFA a čtyřikrát byl v této lize stříbrný. Těší se nejen z ocenění od ČUS okresu Hodonín. Jeho práci postupně ocenilo i okresní a krajské sdružení hasičů, samotný Sbor dobrovolných hasičů v Rohatci a v loňském roce také jihomoravský hejtman Jan Grölich. K ocenění gratulujeme a přejeme hodně úspěchů v další sportovní sezóně.

Výbor SDH Rohatec

Od našich přispěvatelů

Kdo šetří má za tři, kdo šetří víc ...

Čirou náhodou jsem se dopracoval k poznání, že se dá zakoupit autobusová jízdenka s přestupem na jiný spoj. Nutno ale znát pásmo cílové zastávky. Pro porovnání od Maryše až k Nemocnici Kyjov – rozdíl celých šest korun českých. Za pouhou jednu jízdu. Za deset to dělá celých šedesát, za sto celých šest set. Nechci ani domyslet co je za milion jízd. Při vědomí, že se musíte dostat i zpět – je to hned dvojnásobek! Ale zpět do reality. Při nedávné inspekční návštěvě polnosti v mé rodné vsi za účelem zjištění stavu rostlinstva ohroženého suchem, jsem systém přestupní jízdenky vyzkoušel poprvé. A výsledek – úspora celé jedné koruny. Pan řidič byl vstřícný a na požádání sdělil i pásmo cílové zastávky. Okamžitě jsem mu nabídl rozdělení úspory na půl. Ztroskotali jsme na skutečnosti, že padoše už drahnou dobu mezi platidly nejsou. Využití bankovního bezhotovostního styku jsme ve vzácné oboustranné shodě odmítli. Něco mě ale podvědomě varovalo, abych se z korunové úspory moc neradoval – předčasně. První varovný signál při cestě z Hodonína. Narazil jsem na rovněž staršího pána z Vacenovic. Nenapadlo mě nic chytřejšího než se zmínit, že hraji nějak hůř oproti minulosti, když jsme je porazili u nich doma. Nikdo nemá radost z horších výsledků svých hochů. Říkal, že už delší dobu na fotbal nechodí, když pořád prohrávají. Zase jsem asi nevhodně podotkl, že nejvíc se má povzbuzovat mužstvo, když mu to zrovna moc nejde. Když se daří, to se to povzbuzuje. Pak jsem se zeptal, zda si pamatuje dobu, kdy za Vacenovice ve vyšší soutěži, než hraji dnes, hrával Žadovják Drobilík. Nepamatoval si, ale tvrdil, že hrávali třetí ligu. To jsem zase nevěděl pro změnu já. Že jsem kdysi v pravěku nastoupil ve

Vacenovicích za Sokol Žádovice, jsem raději nesděloval. Určitě by si na mě nevzpomněl. Nastoupil jsem v nejvyšší nouzi, když několik neukázněných ze stálého kádru nemělo platnou lékařskou prohlídku. Já, nekádrový, jsem naopak prohlídku měl! Skončilo to 5:0 pro Vacenovice, které tehdy s pány fotbalisty jako Jakubiček, Marcián postupovaly. Přesto můj kapitán nebyl spokojen a vytkl mně, že jsem nedal gól. Jak, když jsme se přes půlící čáru dostali jen při rozehrávce na začátku utkání a pak po obdržných brankách. Takže jsem si kopl přesně 6x – při těch rozehrávkách. Neopomněl jsem se ale zmínit o naší pomoci k dalšímu postupu Vacenovic, když jsme dokázali překvapivě porazit do té doby vedoucí Koryčany. Mobily tehdy byly věc neznámá, tak motospojky kmitaly z Vacenovic do Žádovic, aby zjišťovaly stav utkání. Vítězství jsme kupodivu udrželi, Vacenovicím k postupu pomohli – samozřejmě už bez mé účasti. O tom povědomost taky neměl – jen na té třetí lize pořád trval. Mně se to ale nezda. Do dalších sporů jsme se už nedostali, pán ve Vacenovicích vystupoval i s nákupem. Už v tichosti jsem za chvíli vystoupil ve Vlkoši s dalším spolecestujícím i já.

Na spoj 666 směr Osvětimany jsme čekali hned dva. Událost dost výjimečná – vždycky čekávám osamocen. Ze spolecestujících se vyklubal Hodoňák. Nic chytřejšího mě nenapadlo a vyličil jsem mu dojmy z mistrovského utkání I.B třídy Slovan Hodonín – Sokol Žádovice. Pro Žádovice vrcholová soutěž, pro Hodonín nejnižší patro, navíc tehdy se stupové. Přihlásit pak mužstvo do okresního přeboru bylo nemyšlitelné. Žádovice s nečlými osmi sty obyvatel tehdy sice porazil, ale jen díky výrazné a jednotné pomoci všech tří bratří rozhodčích. To si ovšem spoleces-

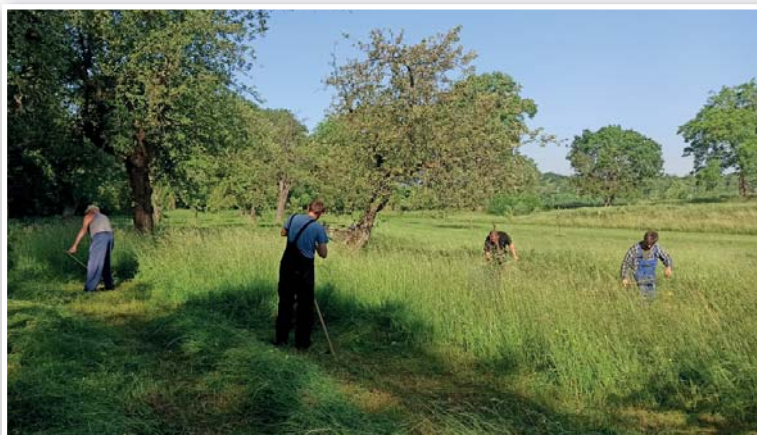
tující nepamatoval. Na současném městě nic kladného nenacházel, spíš si pochvaloval dávnější časy. Zmínil i předsedu Městského národního výboru Švarce. Tak to jsem zase já oponoval svými zkušenostmi s ním při výstavbě našeho, sice náhradního, ale travnatého hřiště. Přidal jsem i negativní postoj k tehdejšímu připojení Rohatce k Hodonínu. Jen díky listopadu 1989 jsme se zdárně z objetí vymanili. Čekací doba uplynula, autobus nikde. Další minuty čekání jsme už toho moc nenamluvili. Ale současně nám došlo, že před chvílíčkou autobus 666 profrčel, zastávka nezastávka. Můj náhodný spolecestující byl ne náhodou vyzbrojen i mobilem a jal se konat. Dovolal se úspěšně s příslibem, že se chybující řidič pro nás vrátí. To se mně nepozdávalo, protože v tu dobu ještě podle jízdního řádu nebyl ani na konečné. Pánovi jsem doporučil nejbližší spoj do Kyjova a pak přímo do Vřesovic. A já čekal na nejbližší spoj zpět do Hodonína. Radost z korunové úspory vyprchala pomalu, ale jistě. Naopak se dostavila pětikorunová ztráta z neuskutečněné jízdy Vlkoš-Žádovice. Nepočítám náklady z bezúspěšného telefonování. IDS /integrováný dopravní systém/ mě po vážném upozornění, že hovor je monitorován, odkázal na dopravní společnost se sídlem ve Velké Bíteši. Tam po několikerém přepojování a zdůvodňování, že on ne, ale další ... jsem sluchátko bezmocně raději odložil. Jen nechápu, proč dopravní obslužnost v rámci někdejšího okresu Hodonín nezvládají dva místní dopravci. Prý za to může výběrové řízení. Že by čím vzdálenější – tím levnější? Tak svět se nezbořil. Čert vem ztracený čas. Dobře, že nám po tři noci zahradnický popršlo – sice pozdě, ale přece.

Vlastimil Hlaváč

Kosení na Kerchůvkách

Z vyprávění pamětníků si vždy na začátku připomeneme doby, kdy se vstávalo s ranním kuropěním a odcházelo na vzdálený sad a louku sekat kosou metrovou trávu. Sečení první trávy, senoseč neboli sečení sena, která za daný rok opět narostla metrová, je vždy pro nás velkou událostí. A proč tomu tak je? Ovocný sad není moc velký, pokud se na něj podíváme očima zemědělce, pro kterého je hektar málo, ale pro ruční sečení s kosou a sušení sena s hráběmi je toho docela dost.

Nadšení k ručnímu kosení bylo opět veliké, ale je to činnost poměrně náročná. Po třech hodinách, když se vesele

a svěží sekalo, se plíživě začala přikrádat únava, ale svalová bolest a celková únava nebyly tak veliké. Tělo si začíná zvykat na pohyb s kosou. Tonda opět předvedl skvělou práci a postaral se i o odbornou radu a pomoc při postoji a správný tah s kosou při sečení.

Vlčí jablko bylo jedním tématem, které Tonda nadhodil a postaral se o výklad k čemu se tato bylina užívá u hospodářských zvířat. Jde o antimikrobiální prostředek, který zvyšuje odolnost organismu proti infekčním chorobám. Celá rostlina nepříjemně páchne a je jedovatá. Obsahuje dvě formy kyseliny aristolochové. O pravdivosti, že vlčí jablko velmi zapáchá se přesvědčil i Vojta. Pro klesající počet lokalit, na kterých se vyskytuje podražec křovištní je v „Červeném seznamu cévnatých rostlin ČR“ zařazen mezi vzácnější druhy vyžadující pozornost.

Sušení sena vydá pohybu na 3-4 dny, když nám přeje počasí. Letos neprálo a sušení sena trvalo déle. Akce se zúčastnili sekáči Tesař Antonín, Toman Pavel, Králík Jiří, Teraz Michal, Zach Petr, Gergel Jakub, Teraz Michal ml. a dva malí pomocníci Toman Vojta a Tesařová Antonie.

Už se těšíme na otavu.

Michal Teraz st.

Jubilantovo poděkování

Vážení a milí čtenáři Rohatecké obce, dovoluji mně, abych prostřednictvím našich novin poděkoval výboru TJ Slavoj Rohatec za veřejné připomenutí mého životního jubilea před tribunami sportovního areálu. Mimo jiné jsem si vzpomněl, že před čtyřmi lety slavil Slavoj svoji devadesátku. Tehdy i v současnosti kraluje v hlasatelské kabině Franta Zlámálík, jehož tatínek byl ve Slavoji můj první předseda. Dodnes na něho jen v dobrém vzpomínám. Další oficiální gratulanti Jožka Krša, Petr Doležal patřili do mužstva, které v sezoně 1990/91 vybojovalo postup do krajské I.B třídy. Do vedení mužstva patřil i někdejší dlouholetý hráč Franta Zlámálík. A další z gratulantů samotný současný předseda Lukáš Hřebačka, který byl můj poslední předseda. Navíc jsem ho poznal jako výraznou posilu mužstva Sokol Petrov. K nejmladším pak patří Lukáš Vyslužil, který se dlouhodobě věnuje slavojské omladině. Aby té provázanosti nebylo málo, patří do rodiny mého, snad nejúspěšnějšího předsedy Fery Antoše – Antoly. A když jsem přebíral ocenění za dlouholetou činnost v klubu, byl jsem docela dojatý. Kopaná je sport kolektivní. Naše i následující generace bezpočtu hráčů, činovníků, členů i fandů se činily v různé náročných podmínkách. A nebyly jen úspěchy a vítězství. Dovolím si proto poděkovat všem předchozím i těm současným za vše, co pro Slavoj vykonali a konají.

Následující den byl pro mne neméně radostný, když jsem měl tu čest přivítat gra-

tulanty za obecní úřad. Sestava taky s docela zajímavými vazbami. Maminka pana starosty moje kolegyně v Maryši. Tatínka jsem bohužel znal jen od vidění při zájezdech do divadla. Že Kyjovačka, akad. Malířka Adamcová, patří do rodiny, jsem zjistil mnohem později. V době, kdy jsem ji poznal, jsem zdaleka netušil, že se někdy stanu občanem Rohatce. Paní místostarostka Anička Homolová, kolegyně v Maryši, i když z jiného oddělení, ale celých deset let. Navíc manželka brankáře Slavoj – Zdeňka. Do třetice všeho dobrého paní Majka Hovězákova, která se šťastně vdala za Slavojáka Vaška. Tak příjemné pobesedování snad ani nepamatuji. A to jsme se vůbec nedostali k výměně zkušeností na úseku lidosprávy. Ale přiznám se, že se snažím dobré věci předávat do rodné vísce. Třeba činnost pracovní čety je už taky na úrovni. Tráva posečená, stromky vysázené atp. A tak i druhý den jsem byl zase docela dojatý. Děkuji za milou návštěvu, za tradiční pozornost těm nejmenším při uvádění do

života, stejně jako těm už dost odrostlým. Přeji celému vedení obce i všem zaměstnancům úspěšnou správu obce a díky za vše, co už dokázali. Rozhodně toho není málo.

Vlastimil Hlaváč

Sport

Stolní tenis – SKST Rohatec

Sezóna 2021/2022 nám koncem března skončila. Pojďme si zkapitulovat, jak se nám dařilo.

Áčko za celou sezónu pouze dvakrát prohrálo. V obou případech proti suverénnímu vítězi soutěže SKST Dubňany. Díky tomu jsme se umístili na krásném **druhém místě**, což je doposud nejlepší výsledek v desetiletém působení v Krajské soutěži II.

Sestava: Z. Příkaský, M. Drábek, D. Kolář, T. Chvátal, záskok: L. Příkaský, R. Malošek

Béčko dokázalo zvítězit v třetině svých utkání. Celkově to stačilo na **8. místo** v Okresní lize. Vzhledem k nestabilitě sestavy to nelze považovat za neúspěch. Nutno podotknout, že aktivní sestavu tvořili dva hráči. Ostatní byli doplňováni dle vytíženosti „ve svých družstvech.“

Sestava: A. Chvátal, P. Zelinka, záskok: L. Příkaský, J. Rybecký, S. Vymyslický st., D. Kolář

Céčko mělo jasný cíl – udržet se v Okresním přeboru. Potýkalo se ovšem s obdobným problémem jako „B“ a **13. místo** bohužel znamená sestup do Okresní soutěže.

Sestava: J. Rybecký, M. Rybecký, S. Vymyslický st., J. Mikula, D. Schenel, záskok: P. Maňák, D. Herzánová

Déčko tentokrát v Okresní soutěži nesbíralo jen zkušenosti, ale v mnoha případech i výhry. **Devátým místem** si tak vylepšilo své historické maximum.

Sestava: J. Luzum, P. Maňák, D. Herzánová, S. Vymyslický ml., J. Hruška, F. Vinklárek, J. Mikula, P. Salaba

SLAVÍME POSTUP v Českém poháru!

Poprvé od vzniku SKST Rohatec jsme se přihlásili do ČP. Chtěli jsme poznat jiné soupeře než jenom týmy v krajské soutěži, a taky si prodloužit sezónu. Nikdy by nás však nenapadlo, že bychom mohli dosáhnout takového výsledku, který se nám podařil.

První stupeň ČP se hrál dvoukolově systémem každý s každým.

První kolo se odehrálo v neděli 8. května ve Vyškově, kde jsme se hráli v sestavě **Zbyněk Příkaský, Libor Příkaský, Tomáš Chvátal** tři utkání, v nichž se nám podařilo porazit Orel Šitbořice a TJ Lažánky (shodně 6:4) a remizovat s domácím Vyškovem „A“.

To byla až překvapivě skvělá výchozí pozice pro odvetu, které se odehrály v sobotu 14. května v Lažánkách.

V pozměněné sestavě **Tomáš Chvátal, Milan Drábek a Pavel Zelinka** se nám opět podařilo na úvod porazit Šitbořice 6:4. V následujícím utkání proti domácím Lažánkám jsme kráčeli za výhrou, když jsme vedli 5:3, ale domácí si dvěma body v závěru zajistili remízu. Na úkor výsledku ostatních družstev nám tato remíza zajistila **první místo** v tabulce bez ohledu na výsledek posledního zápasu. I ten však pro nás skončil vítězně a bez porážky v ČP **postupujeme do II. stupně**, který se uskuteční začátkem září. Vyhlížíme nové, atraktivní soupeře.

Český pohár							
	Družstvo	PU	V	R	P	Skóre	Body
1.	SKST Rohatec	6	4	2	0	35:25	20
2.	TJ Lažánky	6	2	3	1	33:27	15
3.	KST DRAGON Vyškov „A“	6	1	4	1	32:38	13
4.	Orel jednota Šitbořice	6	0	1	5	20:40	7

Konečné umístění A								
	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
1.	SKST Dubňany A	20	20	0	0	0	200:57	80
2.	SKST Rohatec A	20	15	3	2	0	186:104	68
3.	Slovan Hodonín A	20	10	2	8	0	163:153	52
4.	TJ Vlast Ježov A	20	10	1	9	0	141:156	51
5.	SKST PLUS Hodonín E	20	9	2	9	0	146:157	49
6.	TJ Agrotec Hustopeče B	20	9	1	10	0	149:146	48
7.	TJ Jiskra Strážnice B	20	9	0	11	0	153:145	47
8.	TJ Sokol Kobylí B	20	6	1	13	0	113:178	39
9.	STP Mikulov A	19	5	1	13	0	116:161	35
10.	TJ Sokol Lanžhot C	20	3	2	15	0	103:183	31
11.	TJ Sokol Rakvice A	19	5	3	11	0	135:165	0

Konečné umístění B								
	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
1.	SK Baník Ratiškovice C	18	15	0	3	0	169:73	63
2.	Vacnovice A	18	14	2	2	0	170:73	62
3.	TJ Sokol Vracov z.s. „A“	18	12	1	4	1	156:104	54
4.	TJ Jiskra Strážnice z.s. C	18	10	1	7	0	137:126	49
5.	SKST PLUS Hodonín F	18	10	1	7	0	136:124	49
6.	TJ Sokol Kyjov A	18	7	1	10	0	120:138	40
7.	Vacnovice B	18	7	0	11	0	110:154	39
8.	SKST Rohatec B	18	6	1	11	0	101:144	37
9.	TJ Sokol Hodonín A	18	2	3	13	0	100:167	27
10.	TJ Mikulčice B	18	1	0	16	1	58:174	20

Konečné umístění C								
	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
1.	TJ Vlast Ježov z.s. B	28	24	3	1	0	352:152	103
2.	SK Baník Ratiškovice D	28	22	4	2	0	354:148	98
3.	T.J. Sokol Svatobořice B	28	18	2	8	0	290:214	84
4.	SKST PLUS Hodonín G	28	17	4	7	0	284:220	83
5.	TJ Jiskra Strážnice z.s. D	28	16	2	7	3	242:262	75
6.	TJ Sokol Vracov z.s. B	28	14	1	13	0	243:261	71
7.	SKST Dubňany B	28	12	4	12	0	250:254	68
8.	TJ Sokol Veselí nad Mor. A	28	12	3	13	0	257:247	67
9.	TJ Sokol Kyjov B	28	12	2	14	0	247:257	66
10.	SKST Čeložnice A	28	11	4	13	0	260:242	65
11.	TJ Sokol Vlkoš, z.s. A	28	10	4	14	0	250:254	62
12.	TJ Sokol Lužice A	28	8	5	15	0	208:296	57
13.	SKST Rohatec C	28	4	6	18	0	209:295	46
14.	SK Čejč z.s. A	28	4	3	21	0	173:331	43
15.	TJ Mikulčice C	28	1	3	24	0	159:345	34

Konečné umístění D								
	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
1.	TJ Sokol Josefov A	24	22	1	1	0	328:104	91
2.	TTC Orel Syrovín A	24	22	0	2	0	317:115	90
3.	TJ Sokol Vlkoš, z.s. B	24	15	1	8	0	237:195	70
4.	TJ Sokol Veselí nad Mor. B	24	13	3	8	0	242:190	66
5.	SKST PLUS Hodonín H	24	12	2	10	0	224:208	62
6.	TJ Sokol Kyjov C	24	11	1	12	0	235:197	58
7.	TJ Sokol Vracov z.s. C	24	11	1	12	0	216:216	58
8.	Slovan Hodonín B	24	10	1	13	0	207:225	55
9.	SKST Rohatec D	24	9	1	14	0	201:231	52
10.	T.J. Sokol Hodonín B	24	9	1	14	0	183:249	52
11.	TJ Jiskra Strážnice z.s. E	24	7	1	16	0	161:271	46
12.	TJ Sokol Lužice B	24	4	3	17	0	124:308	39
13.	TJ Mikulčice D	24	1	4	19	0	133:299	31

KINEMATOGRAF bratří Čadíků a OBEC ROHATEC

Vás zvou na

PROMÍTÁNÍ POD HVĚZDAMI

Areál „Pod zeleným“ u KD Rohatec

17. – 20. července 2022 od 21:00 hod.

Neděle 17. 7. 2022

ZÁTOPEK

Životopisný / Drama

Režie: David Ondříček

Česko, 2021, 131 minut

Hrají: Václav Neužil ml., Martha Issová, James Frecheville, Robert Mikluš a další

Pondělí 18. 7. 2022

PŘÍŠERÁKOVI 2

Animovaný / Rodinný / Komedie

Režie: Holger Tappe

Německo/Velká Británie, 2021, 104 minut

Hrají: Daniel Ben Zenou, Jessica Brown Findlay, Emily Carey, Nick Frost a další

Úterý 19. 7. 2022

PRVOK, ŠAMPON, TEČKA A KAREL

Komedie / Drama

Režie: Patrik Hartl

Česko, 2021, 118 minut

Hrají: Martin Pechlát, David Švehlík, Hynek Čermák, Martin Hofmann, Daniela Kolářová, Kristýna Boková, Jana Kolesárová, Petra Polnišová a další

Středa 20. 7. 2022

GUMP

Rodinný / Dobrodružný

Režie: F. A. Brabec

Česko, 2021, 92 minut

Hrají: Boleslav Polívka, Eva Holubová, Ivana Chýlková, Ivan Trojan, Karel Roden, Jana Plodková, Richard Krajčo, Patricie Pagáčová, Marek Taclík a další

Vstupné dobrovolné, určeno na charitativní účely.

Změna programu vyhrazena.

www.rohatec.cz

ZVEME VÁS NA VÝSTAVU
ENERGETICKÝCH OBRAZŮ

ROHATECKÉ RODAČKY

MgA. Sandry Polákové

ZAHAJENÍ VÝSTAVY PROBĚHNE
v sobotu 13.8.ve 14:00 hod

WWW.SANDRAPOLAKOVA.CZ

PŘÍJME DO SVÉHO KOLEKTIVU
VE VÝROBĚ ZÁJEMCE
PRO TYTO POZICE:

NABÍZÍME:

- Jistotu zaměstnání v silné a stabilní firmě
- Možnost profesního růstu
- Závodní stravování / stravenky
- Pracovní oděvy
- Čisté a moderní pracovní prostředí
- Individuální přístup
- Měsíční prémiové ohodnocení

HLEDÁME

HLAVNÍ OPERÁTOR

robotizovaných pracovišť

Předpoklady:

- Vzdělání technického směru, technické a samostatné myšlení
- Zodpovědný přístup, pracovitost, loajlnost

Směnnost: 3 směny

– nepřetržitý provoz

Plat: 170 – 200 Kč/hod

DĚLNÍK / DĚLNICE

ve výrobě

Předpoklady:

- Manuální zručnost, spolehlivost, samostatnost, flexibilita a ochotný přístup

Směnnost: 3 směny

– nepřetržitý provoz

Plat: 115 – 130 Kč/hod

SKLADNÍK

Předpoklady:

- Řízení vysokozdvižného vozíku, manuální zručnost, spolehlivost, samostatné myšlení

Směnnost: 2 směny

Plat: 150 Kč/hod

KONTAKT: Bc. Kotúčová Katarína, kotucova@forlit.cz, tel.: +420 724 859 919

www.forlit.cz

HLEDÁME SPOLEHLIVÉ PRACOVNÍKY PRO ROZŠÍŘENÍ NAŠICH VÝROBNÍCH AKTIVIT

Nabízíme zajímavé pracovní příležitosti i pro absolventy

Jsme tady s Vámi již 20 let, připojte se k nám a dělejte svět sladší s námi!

CO NABÍZÍME:

- Stabilitu silného zaměstnavatele
- Motivující pracovní a finanční podmínky
- Náborový bonus 10.000 Kč
- Práce v čistém potravinářském provozu
- Týden dovolené navíc, firemní benefity a závodní stravování
- Nástup možný ihned

BUĎTE SOUČÁSTÍ KVALITNÍ VÝROBY CUKROVINEK PRO CELÝ SVĚT!

Otevřené pozice:

Výrobní operátor/ka

Kvalifikovaná obsluha strojů

Mechanik seřizovač / elektromechanik

Skladník

NEZAUJALI VÁS OTEVŘENÉ POZICE, PŘESTO SE CHCETE PODÍLET NA VZNIKU CUKROVINEK?

Pošlete Váš životopis na kariera@candyplus.cz nebo volejte 518 398 765

OSVĚDČENÍ O ÚSPOŘE EMISÍ

Obec Rohatec

Identifikační číslo:
00488526

Díky rozvoji a provozu systému tříděného sběru a recyklace využitelných složek komunálních odpadů, včetně obalových, jste ve spolupráci se společností EKO-KOM, a. s. přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení "uhlíkové stopy".

Úspora, kterou jste dosáhli představuje:

Emise CO₂ ekv.:

994,927 tun

Úspora energie:

9 642 807 MJ

Ing. Zbyněk Kozel
generální ředitel EKO-KOM, a. s.

V Praze dne 1. 6. 2022

2021

Vypočteno na základě studie Posouzení systému sběru a recyklace obalových odpadů z hlediska jejich vlivu na životní prostředí.

HLEDÁME POSILY NA POZICI STRÁŽNÝ

Náplň práce: ostraha objektu

Mzda: 20 000 Kč/měsíc

Lokace: ROHATEC

- Ochrana majetku klienta
- Preferujeme dlouhodobou spolupráci
- Finanční benefity, náborový příspěvek
- Pozice je vhodná pro OZZ/OZP
- Více info na: hr.ostrava@centr.cz / +420 739 539 510

FB: [@centrgrouppostrava](https://www.facebook.com/centrgrouppostrava) / www.centr.cz

**TURIST
PROPAG**

VII. soutěžní přehlídka turisticko
propagačních materiálů 2022

Odborná porota VII. soutěžní přehlídky turisticko propagačních materiálů
TURIST PROPAG 2022 uděluje

3. MÍSTO

Obce pro Baťův kanál

V KATEGORII TURISTICKÁ INFORMACE ROKU 2022

PROPAGAČNÍ SPOT

Pavel Hlaváč
ředitel soutěže TURIST PROPAG

www.turistpropag.cz

REGIONÁLNÍ HRA

Poznáváme Baťův kanál a jeho okolí

**Poznávejte zajímavá místa
v příhraničním regionu okolo
Baťova kanálu, sbírejte razítka
a současně hrajte o plavby po
Baťově kanálu a další zajímavé ceny!**

Leták s herní kartou si vyzvedněte v některém z 27 herních
míst a pusťte se do toho! Nudit se určitě nebudete.
Na některých místech navíc kromě razítka dostanete
i malou odměnu.

Více informací ke hře na: www.obceprobatuvkanal.cz, fb: [obceprobatuvkanal](https://www.facebook.com/obceprobatuvkanal) a [poznavamebatuvkanal](https://www.facebook.com/poznavamebatuvkanal) a na skládacím
herním letáku. Regionální hra trvá od 10. 6. 2022 do 3. 10. 2022. Do hry budou zapojeny karty s potřebným počtem razítek,
které se k nám dostanou nejpozději do 7. 10. 2022.

FOND MALÝCH PROJEKTŮ

Máme nového „umělce“

1. 7. 2022

ŠEDO VÁ[®] a

Rohatec

Vás zvou na
**zahájení prázdnin
v přístavu**

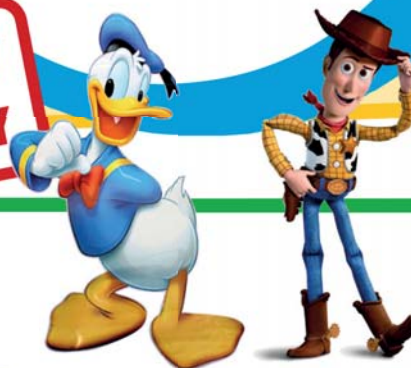
DISNEY

- NAPLÉTÁNÍ BAVLNEK
DO VLASŮ • SKÁKACÍ HRAD
- SOUTĚŽ • MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ
- NAFUKOVACÍ BALÓNKY • MINI
DISKO • OBČERSTVENÍ

15:00 zahájení a start soutěží
celou akcí provází DJ Luděk Ptáček

18:30 ukončení akce

**ŽIVÉ DISNEY
POSTAVIČKY**

H Hájenka
PARK

TÉMA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA - SPORTOVCI V ROHATCI

Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durďák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vláčilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1400 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy k poslednímu dni lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

www.rohatec.cz

